

MAGISTER

REVISTA CASEI CORPULUI DIDACTIC SIBIU

MENIREA DE A FI
PROFESOR

SECȚIUNEA I

5 Octombrie - Ziua Educației

Condamnați la nemurire

Mirela-Maria IANCU, director, Casa Corpului Didactic Sibiu

Să fii profesor, într-o vreme în care elevii sunt tot mai greu de stăpânit, de motivat și de implicat în actul didactic este o performanță pe care nu mulți o pot atinge. Generațiile de elevi ai ultimilor ani i-au determinat pe profesori să se autodepășească, să încerce să caute, cu înfrigurare, soluții magice care să aducă rezultatele scontate dar, negăsindu-le, au început să învețe, să se apropie tot mai mult de zonele de interes ale acestora. Este o tactică ce ne duce cu gândul la zicala "dacă nu vine Mahomed la munte, vine muntele la Mahomed", pentru că profesorii și-au dat seama că elevii nu mai sunt dispuși să-i asculte și să-i urmeze orbește, motiv pentru care, intrând timid și cu pași șovăielnici pe teritoriul tehnologiei, atât de familiare lor, cu teama de a nu fi depășiți de situație și ridiculizați, ei au obținut aprecierea elevilor care au înțeles că, dacă profesorii au făcut primul pas, ei trebuie să-l facă pe următorul și să se întâlnească undeva la mijloc, nu să se dueleze, ci să se ajute reciproc. Și pentru că învățarea presupune un schimb de informații, ei au început să învețe unii de la alții, firesc, fiecare în ritmul propriu, observându-se o întraajutorare potențată și de perioada pandemică pe care am traversat-o cu toții, cu mari emoții și frustrări, pentru că a trebuit să învățăm să ne descurcăm cu tehnologia, destul de străină pentru mulți profesori, mediul online constituind o adevărată provocare pentru noi toți. Un lucru este sigur, viitorul este acum, el nu așteaptă ca cei nehotărâți să se decidă dacă îl vor urma sau dacă doar îl vor privi cum se îndepărtează tot mai mult, cu o viteză din ce în ce mai mare. Dascălii nu pot face excepție. Ei, mai mult decât oricare alții, sunt puși în fața tehnologiei care năvălește peste ei și-i face să se simtă neputincioși uneori, depășiți alteori, chiar dacă văd și beneficiile noilor tehnologii. Ceea ce este admirabil totuși, este dragostea cu

care îmbrățișează noul, de dragul elevilor, strădania lor de a fi din ce în ce mai buni, de a demonstra că nimic nu este imposibil, indiferent de vârstă. Ei au știut mereu să rupă un colț de suflet și să-l dăruiască fiecărei generații în parte, cu riscul de a rămâne cu sufletul ciobit, pentru că, importanți au fost mereu elevii și meseria pe care au profesat-o cu pasiune, cu devotament, cu multă empatie și dârzenie, ducând mai departe, cu demnitate misiunea cunoașterii, cizelând caractere, îmbogățind suflete și lăsând în urmă atâția oameni pe care au știut să-i facă mari, cărora le-au deschis drumul și le-au dat curajul de a zbura spre cele mai înalte culmi.

Chiar dacă anii au trecut, iar umerii simt povara lor apăsătoare, ei sunt convinși că, undeva în sufletul elevilor, vor rămâne pentru totdeauna ca cei care le-au insuflat setea de învățătură, care le-au menținut aprinsă flacăra cunoașterii, fără să aștepte nimic în schimb, sperând doar ca, din când în când, cei pe care i-au călăuzit pe drumul sinuos al devenirii lor, să-și

amintească de ei cu drag și să-i facă mândri de toate reușitele lor ulterioare.

Cred, cu tărie, că aceasta este menirea unui profesor, să caute, neîncetat, terenul fertil din fiecare elev și să aibă curajul de a sădi sămburele cunoașterii în sufletul lui, indiferent de mijloace și de metode. Profesorul este, așadar, făclia ce menține vie, peste veacuri, dorința de cunoaștere și setea de învățătură, punându-și suav amprenta asupra fiecăruia dintre învățăcei, contaminându-i cu dragoste și cu un puternic sentiment al responsabilității transmise, neobosit și cu mult drag, din generație în generație.

Menirea de a fi profesor

Liliana TECA, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu P.N. nr. 4 Sibiu

Motto: "Profesorul se aseamănă cu un tâmplar. Acesta ia un lemn murdar, din noroi, îl spală și face din el mobilă de lux!" - Petre Țuțea.

De multe ori m-am întrebat care sunt calitățile unice care clasifică profesia de dascăl în categoria celei mai speciale? Și, într-adevăr, adevărul expus de Țuțea, înțeles în profunzimea lui, poate da răspunsul. Profesia de dascăl trebuie inclusă în altă clasificare, indiferent de nivelul de predare, iar vocația de dascăl este una specială și se deosebește total de alte profesii: de la teorie la practică, de la modelarea convingerilor la cizelarea comportamentelor și de la formarea deprinderilor la trăinicia caracterelor. Totul având la bază răbdarea, perseverența, voința, speranța și convingerea de a reuși.

Înainte de a excela în domeniul sau materia predată, dascălul trebuie să aibă vocație, care vine dintr-o componentă hristică, și anume, iubirea de oameni, pe care să-i considere ca parteneri de studiu și aprofundare, unde fiecare să-și înțeleagă menirea, într-o ierarhie a corectitudinii.

În încercarea de a face față tuturor factorilor care concură la inocularea unei anumite stări comportamentale, dascălul trebuie să fie conștient că nu trebuie să scadă în calitate a predării și exigența notării.

Să nu uităm că dascălul este sumă de emoții și sentimente, are familie, hobby și timp liber, însă el, mereu, e conștient că, permanent, trebuie să rămână dascăl! Învățământul nu trebuie înțeles doar ca o activitate strictă, la clasă, ci ca o abordare conștientă și continuă referitoare la formarea și pregătirea pentru viață, prin exigență și disciplină, a generațiilor viitoare. Dacă nu vom fi exigenți vom fi culpabilizați peste ani de degradarea socială.

Să ne recâștigăm demnitatea și să fim conștienți că putem fi reconstructorii generației de mâine, prin exigență și disciplină!

Nu duri!

Nu absurzi!

Nu inumani!

Doar corecți!

De aceea dascălul trebuie să-și păstreze demnitatea, conștient fiind de menirea divină pe care o are.

Cadrul didactic - campion pentru elevii săi

Nicoleta Maria RUSU, profesor, Liceul Tehnologic de Industrie Alimentară „Terezianum” Sibiu

Motto: „Fiecare copil are nevoie de un campion.” (Rita Pierson)

Societatea românească este o societate în care s-au produs în ultimele două decenii schimbări majore apărute în plan economic, social, cultural, demografic, informațional și tehnologic și care au generat repercusiuni asupra bunăstării societății, asupra modului de comunicare și relaționare dintre generații, asupra comportamentelor copiilor, indiferent de vârstă, manifestate în familie, școală și societate. Astfel apar tot mai des situațiile în care elevii se confruntă în mediul familial și social cu tot mai mulți factori de stres apăruiți datorită neglijării sau abandonului manifestat de părinți, sărăciei, abuzurilor și violenței, adicțiilor, exploatării, etc.

Dacă stăm să analizăm, elevii petrec în fiecare zi la fel de mult timp la școală ca și acasă, astfel mediul școlar poate activa ca o zonă de refugiu sigur pentru elevii aflați în situații de risc, iar cadrele didactice devin un fel de „părinți surrogat,” (Cozolino, 2014) care prin prisma interacțiunii directe avute cu elevul, trebuie să găsească metodele de a

crea pentru acesta acel mediu școlar primitiv și susținător care să-i asigure starea de bine. Datorită rolului de îndrumător și coordonator al activității elevului, cadrul didactic poate influența dezvoltarea lui cognitivă, dar și să modeleze comportamentul acestuia în sens pozitiv. Pentru a reuși acest lucru este nevoie de crearea unei relații cadru didactic-elev bazată pe încredere și afecțiune reciprocă, pe acordarea de sprijin și atenție elevului ori de câte ori este nevoie, pe comunicare deschisă, pe înțelegere, flexibilitate, empatie și etică.

Cadrul didactic este nucleul în jurul căruia gravitează elevii săi și cu ajutorul emoțiilor pozitive pe care le canalizează spre elevii săi, îi determină pe aceștia să se manifeste cu entuziasm, exuberanță, încredere, cu forță și optimism. Cadrul didactic trebuie să aibă abilitatea de a se transpune în situația altuia, de a-și face muși dăruire pentru elevii săi, de a se sacrifica din dorința de a-i ajuta pe aceștia, de a fi un model demn de urmat. Astfel, cadrul didactic poate deveni principalul aliat al elevului cu tulburări de atașament și de comportament, aflat în situații de abuz, neglijare, exploatare și privare, în încercările acestuia de a se menține pe linia de plutire și apoi de a evolua în bine la nivel

emoțional, cognitiv, fizic și social. În nca cu pasiune concluzie, cadrul didactic trebuie să fie mai mult decât cea persoană care desfășoară actul educativ de predare-învățare-evaluare, el trebuie să fie consilier, mentor, activator al unei comunicări deschise, al acceptării și întrajutorării între colegii de clasă și elevul aflat în nevoie, un mediator eficient în situații conflictuale și în relația dintre școală și părinți, un bun ascultător, o persoană care să se acordeze cu ușurință la suferința, sentimentele și

problemele elevilor.

Bibliografie:

Cozolino, L. (2017). Predarea bazată pe atașament. Cum să creezi o clasă tribală. București: Editura Trei.
Iuzu, I., Petrovschi, N. (2017). Modelul pedagogic al mediului școlar ca factor al educației sociale. Univers Pedagogic, p 3(55), p 12-18.

Profesorul din România

Georgiana-Maria BĂLĂNOIU, profesor, Școala Gimnazială Jupânești, jud. Gorj

Profesorul îndeplinește o profesiune de o deosebită importanță, aceea care asigură formarea și pregătirea personalității tinerelor generații și pregătirea lor profesională în cadrul instituțiilor de învățământ, strâns legate de viață, de activitatea socio-profesională, morală și cetățenească.

Profesiunea didactică este asociată cu câteva categorii fundamentale de roluri, acceptate de majoritatea sistemelor de formare a profesorilor: proiectare, managementul și organizarea activităților de învățare, consiliere psiho-educatională, managementul clasei de elevi, comunicare cu elevii, părinții și colegii, dezvoltare profesională de-a lungul vieții, participare la perfecționarea procesului educațional și a inovațiilor din școală, oferirea de servicii educaționale pentru comunitate etc.

Învățarea centrată pe elev reprezintă o abordare care presupune un stil de învățare activ și integrarea programelor de învățare în funcție de ritmul propriu de învățare al elevului. Elevul trebuie să fie implicat și responsabil pentru progresele pe care le face în ceea ce privește propria lui educație. Pentru a avea cu adevărat elevul în centrul activității instructiv-educative, profesorul îndeplinește roluri cu mult mai nuanțate decât în școala tradițională. În abordarea centrată pe elev, succesul la clasă depinde de competențele cadrului didactic de a crea oportunități optime de învățare pentru fiecare elev.

Astfel, în funcție de context, profesorul acționează mereu, dar adecvat și adaptat nevoilor grupului.

Personalitatea profesorului în condițiile învățământului actual presupune și o serie întreagă de calități, determinate de specificul și complexitatea muncii pe care o desfășoară. Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui. În școală, profesorul este conducătorul activității didactice care se desfășoară în vederea realizării obiectivelor prevăzute în documentele școlare.

Pentru a evidenția calitățile sistemului clasă – elevi, în cadrul predării matematicii, vom menționa că în acest

cadru dialogul profesor – elev exercită o puternică influență asupra fiecărui elev. Succesiunea de idei, modul de redactare a soluțiilor problemelor, vor fi anterior alese de către profesor, astfel încât să aibă garanția unei expunerii clare, coerente, care să constituie un model perfect pentru elevi.

Referitor la diversitatea rolurilor pe care le poate exercita profesorul, Anita E. menționează următoarele:

- Profesorul, ca expert al actului de predare-învățare: el poate lua decizii privitoare la tot ceea ce se întâmplă în procesul de învățământ.
- Profesorul, ca agent motivator, declanșează și întreține interesul, curiozitatea și dorința lor pentru activitatea de învățare.
- Profesorul, ca lider, conduce un grup de elevi, exercitându-și puterea asupra principalelor fenomene ce se produc aici. Este un prieten și confident al elevilor, un substitut al părinților, obiect de afecțiune, sprijin în ameliorarea stărilor de anxietate.
- Profesorul, în ipostază de consilier, este un observator sensibil al comportamentului elevilor, un îndrumător persuasiv și un sfătuitor al acestora.
- Profesorul, ca model: prin întreaga sa personalitate, prin acțiunile, comportamentul său este un exemplu pozitiv pentru elevi.
- Profesorul, ca profesionist reflexiv, se străduiește tot timpul să înțeleagă și să reflecteze asupra întâmplărilor inedite din clasă, să studieze și să analizeze fenomenele psihopedagogice cu care se confruntă.
- Profesorul, ca manager, supraveghează întreaga activitate din clasă, asigură consensul cu ceilalți profesori, cu părinții și cu ceilalți factori.
- Profesorul își asumă deci o multitudine de roluri, a căror exercitare este dependentă de personalitatea lui. Dar pe lângă activitatea didactică profesorul desfășoară și o activitate extrașcolară sau cultural-educativă.

Rostul școlii nu este acela de a însuma niște cunoștințe, ci de a forma capacitatea de gândire creatoare, nedogmatică, lipsită de prejudecăți. Matematica nu poate fi ruptă de fundamentele ei întrucât ar deveni o înșiruire de formule, rețete care nu s-ar mai aplica în lumea reală.

Profesorul de matematică, spre exemplu, trebuie să realizeze buna însușire a programei, în mod indiscutabil. Rolul său major este acela de a forma concomitent capacitatea crescândă de gândire creatoare a elevilor săi, el tot timpul va căuta momentul potrivit și modalitățile de a sugera sau explica largile orizonturi ale matematicii contemporane. Spre exemplu, teoria numerelor este una dintre cele mai vechi și mai frumoase ramuri ale matematicii. Aritmetica și teoria numerelor au atras matematicienii mari ca: Euclid, Arhimede, Fibonacci, Mersenne, Fermat, Euler,

Dirichlet, Gauss.

În concluzie, procesul de predare-învățare a devenit, conform didacticii moderne, un act de comunicare combinat cu un efort de însușire din partea elevului. Astfel, profesorul contribuie la îmbunătățirea procesului de instruire și de formare a personalităților elevilor, dirijând, conducând și reglând continuu activitatea educativă în vederea realizării finalităților actului de învățământ.

Bibliografie

1. Dan, C. T., Chiosa, S. T., Didactica matematicii, Editura Universitaria, Craiova, 2008.
2. ***Colecția Didactica Matematică.
3. <https://tribunainvatamantului.ro/personalitatea-si-rolurile-profesorului-modern/>

Menirea de a fi profesor

Nicoleta ANGHEL, profesor limba și literatura engleză, Școala Gimnazială Ațel, jud. Sibiu

Grigore Moisil afirma că „un profesor bun e cel care face ca lucrurile mai grele să ți se pară ușoare”. André Gide susține că „un profesor bun are această grijă statornică: îi învață pe discipoli să se lipsească de el”. Nicolae Iorga este de părere că „este profesor orice om de la care poți să înveți ceva”.

Putem găsi multe afirmații cu privire la menirea unui profesor, cele mai multe fiind subiective, ilustrând părerile fiecărei persoane în parte. Însă, ceea ce mă face pe mine să îmi doresc să aparțin acestui mediu este plăcerea de a fi cea care contribuie la formarea unui copil, a unui om. Pentru a preda este nevoie de o chemare specială, fiindcă această meserie, ca toate celelalte, nu se potrivește oricui. Condiția esențială, în opinia mea, este un minim de iubire față de copii, față de a împărtăși ceea ce știi cu ceilalți. Să

îți dorești să inițiezi pe cineva, așa cum au făcut și alții cu tine și să oferi elevilor șansa de a te vedea ca pe un model. Ca profesor, cea mai mare responsabilitate este aceea de a le asigura elevilor bagaje de cunoștințe. Profesorul este solicitat să predea, pentru a facilita studenților acumularea de cunoștințe. El trebuie să stimuleze, să dezvolte și să încurajeze mințile tinere.

Mi-am ales meseria de profesor în ideea de a da dovadă de iscusință, talent, răbdare și multă dăruire, făcând o pasiune pentru munca cu copiii, dar și pentru munca în echipă alături de ceilalți colegi și totodată, oameni de la care pot învăța continuu, fiindcă sunt oameni cu experiență, la fel de dornici ca și mine să împărtășească ceea ce știu. Unui elev îi rămâne întipărit în minte imaginea unui profesor care știe să își apropie cu căldură umană pe cei din jurul său.

A fi profesor într-o lume de provocări

Georgeta-Ilinca CHIȘU, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu P.P. Nr. 22 Sibiu

A fi profesor înseamnă mai înainte de toate a fi om și a empatiza cu cei pe care urmează să îi îndrumi spre împlinirea visurilor și atingea obiectivelor.

Meseria de profesor este o vocație, un dar de la Dumnezeu, pe care nu orice persoană o poate îmbrățișa, doar acei oameni care iubesc munca cu copiii și iubesc să fie în preajma celor care sunt în formare, a micilor făpturi care se pregătesc să facă față unor provocări de anvergură

în societate, o societate care este într-o continuă schimbare.

Profesorii sunt oamenii care șlefuesc caractere, formează atitudini și creează personalități. Aceștia îi ajută pe elevii săi să-și urmeze visurile, ținând cont de particularitățile individuale, de nevoile fiecăruia, de aptitudini, precum și de dorința fiecăruia de a excela.

Un profesor cu vocație este un profesor care pune elevul în centrul atenției și îl ajută să se dezvolte holistic,

punând accent pe dezvoltarea sa globală, având în vedere toate domeniile de dezvoltare.

Referindu-mă la menirea de a fi educatoare, doresc să accentuez faptul că, la grădiniță, copiii își formează bazele deprinderilor, priceperilor, atitudinilor și aptitudinilor. Educatoarea este cea căreia i se spune „mama” atunci când părinții nu sunt în preajmă și „doamna” care îi învață cum să fie și cum să gândească. Nu este ușor să fii educatoare, dar este minunat că putem aduce zâmbetul pe buze tuturor copiilor

ținându-i în brațe, ajutându-i să se regăsească, fiind alături de ei atunci când universul lor se prăbușește, zâmbind cu ei, empatizând cu ei, plângând cu ei și ținându-i de mână ori de câte ori ei simt nevoia. Educatoarea le dezvoltă copiilor principii morale, creștine și de viață solide, care îi va ajuta în formarea lor viitoare.

În concluzie, meseria de profesor este o menire DIVINĂ, acesta aducându-și aportul în formarea unei lumi mai bune

Menirea de a fi profesor

Simona POPA, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr. 18 Sibiu

Menirea de a fi profesor este una dintre cele mai nobile și complexe chemări ale vieții. Profesorul este un ghid, un călăuzitor al minților tinere către lumină și cunoaștere. Îndatorirea sa este să inspire, să educe și să modeleze caracterul și gândirea elevilor, contribuind astfel la formarea unei societăți mai bune și mai instruite.

În primul rând, profesorul este un model pentru elevi. El trebuie să ofere un exemplu de integritate, dedicare și pasiune pentru învățare. Prin comportamentul său, îi încurajează pe elevi să-și dezvolte propria etică și să adopte valori pozitive. Astfel, profesorul devine o influență importantă în formarea morală a tinerilor.

Pe lângă asta, rolul fundamental al profesorului este de a transmite cunoștințe și abilități elevilor săi. El trebuie să fie bine pregătit, să-și cunoască domeniul în profunzime și să găsească metode creative și eficiente de predare. Prin intermediul lecțiilor și al discuțiilor, profesorul îi ajută pe elevi

să înțeleagă subiectele și să-și dezvolte competențele necesare pentru a avea succes în viață.

Mai mult decât atât, profesorul are și o misiune socială deosebit de importantă. El contribuie la echitatea și incluziunea socială, oferind șanse egale de învățare pentru toți elevii, indiferent de contextul lor socio-economic sau de origine. Profesorul cultivă respectul și înțelegerea pentru diversitatea culturală și promovează toleranța și colaborarea într-o lume tot mai interconectată.

În concluzie, menirea de a fi profesor este una complexă și profundă. Profesorul nu doar predă cunoștințe, ci și formează caractere și influențează viitorul societății prin impactul său asupra generațiilor tinere. Este o chemare nobile și responsabilă, care cere dedicare, pasiune și devotament pentru a contribui la creșterea și dezvoltarea elevilor și a lumii în care trăim.

Educatoarea ideală

Simina DĂNCILĂ, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr. 43 Sibiu

***”Fă-te, suflete, copil
Și strecoară-te tiptil
Prin porumb cu moț și ciucuri,
Ca să poți să te mai bucuri.”
(Creion, Tudor Arghezi)***

O educatoare este veșnic un copil.
Timpul petrecut zi de zi alături de copii este asemeni

unei scene de teatru; fiecare are un rol și intră într-un rol zi de zi.

Este bine cunoscut faptul că, educatoarea este un pălărier desăvârșit și un maestru al empatiei, al sensibilității.

În primul rând, educatoarea poartă toate „pălăriile” posibile: de părinte, medic, detectiv, decorator, mediator, psiholog, negociator, terapeut, organizator de evenimente, antreprenor. Organizatorul de evenimente este prezent zi

de zi: organizează spațiului educațional conform obiectivelor zilei, zilele de naștere ale copiilor, serbările, activităților în aer liber, teatrul de păpuși. Orice eveniment presupune și un decor încântător: lumină naturală, decorațiuni, așezarea mobilierului, culori, amplasare - toate acestea în sarcina educatoarei.

Mediatorul, cel care rezolvă zi de zi conflictele la grupă: disputa pentru proprietatea jucăriilor, locul și scăunelul ocupat în semicerc, locul în rândul format în vederea deplasării etc.

Terapeutul te susține, este alături de tine și lucrează asemeni unui neurochirurg, cu finețe, delicatețe, dar sigur și ferm.

Fost președinte al Turciei, Mustafa Kemal Atatürk descrie într-o manieră plastică ceea ce înseamnă a fi

profesor: „Un profesor bun este ca o lumânare – se consumă pentru a lumina drumul celorlalți.”

În al doilea rând, toate aceste „roluri” jucate cu vocație și tact pedagogic sunt dublate obligatoriu de empatie și sensibilitate, pentru a contura personalitatea unui profesor desăvârșit. Augusto Cury în cartea sa, *Părinți străluciți, profesori fascinanți*: „Profesorii buni stăpânesc metodologia, profesorii fascinanți au sensibilitate.” Copilul va reține întotdeauna cum l-ai făcut să se simtă și nu ceea ce l-ai învățat. A te conecta cu copiii, a le vorbi din inimă către inimă, reprezintă calea

spre sănătatea omenirii.

Așadar, educatorul este cel care se consumă pentru a-i contura pe alții.

Menirea de a fi profesor

Mariana-Eugenia CHIRHOC, profesor învățământ primar, Școala Gimnazială "Nicolae Iorga", Sibiu

Profesorii iubesc trei lucruri: iubesc învățarea, iubesc pe cei ce învață și iubesc să aducă împreună învățarea cu cei care învață. – Scott Hayden

Este bine de știut faptul că meseria de profesor conferă deținătorului prestigiu social. În societatea românească tradițională, alături de preot, medic și polițist, dascălul era o autoritate locală: membrii comunității vedeau în profesor/învățător un stâlp al societății, persoana care putea oferi soluții și sfaturi pertinente. Și astăzi, profesorul este unul dintre membrii marcanți ai societății, chiar dacă dezinteresul față de a învăța a scăzut enorm până-n zilele noastre. Educația a fost și rămâne o prioritate pentru orice societate care își planifică viitorul și de aceea, profesorii sunt esențiali pentru a îndruma fiecare elev în parte în vederea formării sale intelectuale și spirituale. Sunt multe persoane care aleg să devină profesori, în lipsa unei alte surse de venit, fără a se descoperi în aceasta, făcând astfel o mare greșeală, atât pentru ei, cât și pentru elevi.

A fi profesor te învață mai presus de toate să fii OM pentru cei mici, dar și pentru cei mari. Cu toții știm că geniile se nasc la școala unde predă cel ce se dăruiește pe sine,

având ca rezultate minți scilipitoare de elevi ce nu îl vor da uitării, iar cunoștințele acumulate de la acesta le va fi de folos în viață.

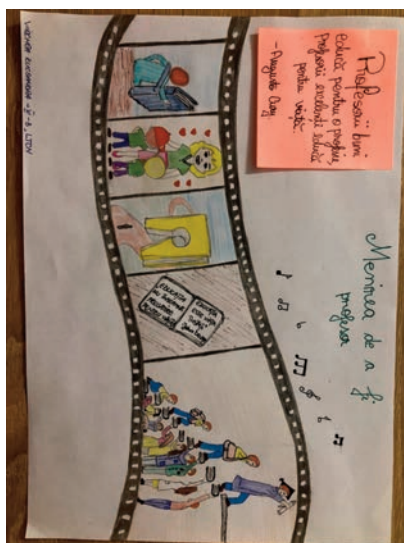
A fi profesor înseamnă a avea pe obraz o lacrimă: pentru bucuria și mândria de a vedea cum un copil reușește să rezolve și cea mai mică sarcină; pentru singurătatea copiilor cărora le e greu să se adapteze; pentru compasiunea față de sentimentele părinților. Lacrima pe obraz vine din durerea de a nu putea ajunge la unii copii și dezamăgirea pe care o simt ei; vine când profesorul a stat un an sau mai mulți cu o clasă și trebuie să-și ia rămas bun de la acei copii și să fie gata să întâmpine o nouă generație. Cine poate să înțeleagă toate acestea, acela înseamnă că e profesor și drumul lui, cu bucurii și cu dezamăgiri, se va împleti cu destinul copiilor pe care îi va educa și îi va pregăti pentru viață.

Menirea de a fi profesor

Monica DECEAN, profesor consilier școlar, C.J.R.A.E. Sibiu

Pablo Picasso spunea: „Sensul vieții este să-ți găsești darul. Scopul vieții este să-l dăruiești”.

Cel care și-a găsit menirea în capacitatea de a sesiza și înțelege nevoile copiilor, problemele lor, identificându-se cu ei, adaptându-și comportamentul didactic și afectiv la cerințele lor, este profesorul. Încet, dar sigur, profesorul devine o figură centrală, ancorat fiind într-o nobilă și supremă credință, aceea de datorie. O datorie de a forma valori ca profesioniști și ca oameni. Este cel care lucrează

ogorul, unde în timp apar roadele. Dar, profesorii vin și pleacă pe rând, uneori memoria timpului nu-i mai ține minte, însă ei sunt aceia care au adus primele raze de lumină în sufletul școlarului.

Cei care le-au urmat au apărât această lumină și-au înălțat-o tot mai sus, spre împlinire. Căci, profesorul alături de elevii săi urcă poteca timpului, visând coloana fără sfârșit.

Vocația de dascăl

Gabriela JUGAR, profesor învățământ primar, Liceul Teoretic "Constantin Noica" Sibiu

Să fii dascăl e o adevărată vocație. Chiar de ești trist într-o zi, zâmbetul copiilor la intrarea în clasă te face să uiți orice supărare ai avea. Răbdare trebuie să ai cât cuprinde, generațiile fiind în continuă schimbare. Și-atunci când ești și mamă, lucrurile par și mai ușoare, îi înțelegi mai bine pe copiii care te așteaptă cu nerăbdare în bănci, zi de zi.

Îi urmărești cu emoție la fiecare activitate desfășurată, dornici să contribuie cu succes la toate programele în care sunt implicați. Implementarea unor proiecte europene ca eTwinning și Erasmus își pun amprenta asupra învățării și dezvoltării lor intelectuale.

Pe portalul eTwinning au comunicat cu prietenii europeni, postând fotografiile și filmulețele, create cu emoție și mândria de a arăta școala românească. În vizitele Erasmus și-au arătat ospitalitatea, talentul artistic și creativ. Produsele finale realizate de copii îți dau o bucurie imensă, te fac să simți profund rezultatele muncii tale la catedră.

Zecile de Certificate de Calitate Naționale și Europene ce au încununat strădania copiilor pe platforma eTwinning au adus prestigiu școlii. La nivel local, Liceul Teoretic „Constantin Noica” s-a remarcat și prin implicarea în proiectele Erasmus „Ecological Literacy” (2016-2018) și

„Folklorica” (2018-2020), proiecte al căror coordonator am avut onoarea să fiu.

Oricine vine la activitățile noastre extrașcolare poate admira frumusețea portului transilvănean și dansul elevilor, strălucirea creațiilor literar-artistice ce pavoazează coridoarele liceului. Sunt mândră de elevii mei și îmi pun în slujba educației lor tactul pedagogic și măiestria didactică, dobândită de-a lungul anilor.

Subscriu, din toată ființa, la deviza școlii mele, redată prin citatul lui Noica: „De învățat înveți multe și de la toți. Dar profesor nu e decât cel care te învață să înveți”. Mulțumesc, dragi elevi, pentru tot ce îmi oferiți în fiecare zi prin zâmbetul vostru curat și gingaș!

Menirea de a fi profesor

Alemănuța TOADER, profesor geografie, Școala Gimnazială Nocrich

Menirea de a fi profesor este dorința de a educa, a te educa și a învăța permanent.

Te simți permanent tânăr cu fiecare generație de elevi, la fiecare început de an școlar. Educația este cea mai mare avere a unui om.

Rolul nostru de profesori este să dăm frâu liber creativității elevilor, să-i îndrumăm și să-i ghidăm spre noi orizonturi ale cunoașterii, ale înțelepciunii.

Fiind profesor de geografie orele mele decurg astfel: adaptez lecția pentru a-i atrage pe elevi, transmit mai

departe noțiunile de geografie, G.I.S. și mediu. Geografia este o știință a vieții, cuprinde toate domeniile și în cele mai fericite momente din timpul nostru dedicat ei, ne plimbăm chiar și virtual pe hartă. Pasiunea mea este G.I.S.-ul (Sistem Geografic Internațional) pe care am transmis-o și elevilor. Ei sunt fericiți că sunt localizați pe

harta 2D Maps, cât și pe globul geografic 3D- Scenă, alături de întreaga lume, astfel am dezvoltat cu elevii aplicații de mediu, StoryMaps povești cu hărți interactive, prin Esri România și Patrula de Reciclare.

De 13 ani, alături de Patrula de Reciclare, elevii celor două școli sunt activi și au învățat să recicleze, doneze,

refolosească, planteze flori alături de întreaga lume, fără risipă alimentară, prin educația pentru mediu și pentru sănătate.

Elevii au primit cele mai multe premii naționale în cadrul programului Patrula de Reciclare, au fost și sunt exemple de bună practică în Ghidul Bunelor Ecomaniere. Performanțele lor au fost prezentate în cadrul întâlnirilor Teachers for the Planet la invitația Asociației Volens- Ada Lungu și Alexandra Arnăutu care coordonează programul.

Toate acestea au fost posibile datorită Conducerii celor două Școli, Director prof. Corobană Ionela-Luiza, Director prof. Bârsan Crina, colegilor, I.S.J. Sibiu, C.C.D. Sibiu, elevilor și comunității.

(esri.com)

2. Școala Gimnazială Nocrich sărbătorește Ziua GIS – Gazeta Hârtibaciului (gazetahartibaciului.ro)
3. Patrula de Reciclare - educație de mediu - curaj, speranță și încredere
4. <https://scnocrich.maps.arcgis.com>,

Webografie:

1. Ce este GIS? | Tehnologie de cartografiere a sistemului informațional geografic

Educația ca misiune

Roxana-Minodora COZMA, profesor învățământ preșcolar, Liceul Tehnologic Mârșa, jud.Sibiu

Profesorii din învățământul preșcolar au o menire deosebită ce depășește cu mult simpla transmitere a cunoștințelor academice. Ei sunt ghizii, formatorii și îndrumătorii copiilor în primii lor ani de viață, construind fundația pentru dezvoltarea lor ulterioară.

Primul aspect esențial al menirii de profesor preșcolar constă în dezvoltarea abilităților sociale și emoționale ale copiilor. Educatorii sunt responsabili de a crea un mediu sigur și stimulant, în care copiii pot învăța să interacționeze cu alții, să-și exprime emoțiile și să dezvolte empatia. Prin intermediul jocului și activităților creative profesorii preșcolari îi învață pe copii să colaboreze, să își rezolve conflictele și să devină cetățeni

responsabili și empatici.

Al doilea aspect crucial este dezvoltarea abilităților cognitive și academice. Profesorii preșcolari trebuie să ofere o bază solidă pentru alfabetizare și matematică, adaptând metodele lor de predare la nevoile individuale ale copiilor. Ei trebuie să inspire curiozitatea și să încurajeze explorarea, pregătind astfel terenul pentru învățarea pe tot parcursul vieții.

De asemenea, profesorii joacă un rol crucial în identificarea potențialului preșcolariilor și cultivarea talentelor acestora. Ei îi inspiră pe copii să-și urmeze pasiunile și să își atingă obiectivele. Prin ghidare, profesorii devin modele de urmat pentru viitorul copiilor.

În concluzie, menirea de a fi profesor în învățământul preșcolar este o responsabilitate impresionantă și profundă. Educatorii au puterea de a influența viața copiilor într-un mod profund și pozitiv, pregătindu-i pentru reușită în școală și în viață. Prin

dezvoltarea abilităților sociale, emoționale și academice, acești profesori contribuie la construirea unui viitor mai luminos și mai empatic pentru societate.

Menirea de a fi profesor

Maria-Elena ANDREI, profesor învățământ primar, Liceul „August Treboniu Laurian” Agnita, jud. Sibiu

Profesorul are datoria de a pregăti noile generații pentru viitor, de a le oferi cunoștințele și abilitățile necesare pentru a evolua și a se adapta într-o lume în continuă schimbare. Este responsabilitatea sa să ofere o educație de calitate, să dezvolte competențe și să stimuleze gândirea critică a elevilor.

Consider că menirea de a fi profesor este una deosebit de importantă și valoroasă. Este o oportunitate remarcabilă de a influența viețile elevilor și de a-i îndruma pe drumul cunoașterii și dezvoltării personale. Dascălul este mai mult decât un simplu transmițător de cunoștințe - este un mentor, un model și un catalizator al creșterii elevilor.

Principala provocare a unui profesor este să inspire și să motiveze elevii să învețe și să-și dezvolte abilitățile și potențialul.

Menirea de a fi profesor implică și responsabilitatea de a cultiva gândirea critică și creativitatea în rândul elevilor. Trebuie să îi învățăm să vadă lumea din mai multe perspective, să fie curioși și să-și pună întrebări, să-și exprime opiniile în mod conștient și să exploreze soluții noi și inovatoare pentru problemele cu care se confruntă. Prin intermediul interacțiunii și lucrului în echipă, profesorii pot ajuta elevii să învețe cum să comunice eficient, să-și dezvolte empatia și să-și gestioneze emoțiile, capacități esențiale pentru succesul lor atât în școală, cât și în viață.

În concluzie, menirea de a fi profesor, pentru mine, înseamnă a oferi elevilor acces la cunoaștere, dar și a-i învăța cum să-și dezvolte spiritul critic, gândirea independentă și abilitățile necesare pentru a deveni cetățeni responsabili și contribuitori activi în societate.

A fi DASCĂL

Anița CUCER, director, Grădinița cu PP „Frații Grimm,, Sibiu

„Educația hrănește încrederea. Încrederea hrănește speranța. Speranța hrănește pacea.,,

Confucius

A fi dascăl este o menire, una foarte importantă și cu impact semnificativ în societate. Dascălul are rolul de a educa și ghida tinerii spre înțelegerea și dezvoltarea lor în diverse domenii, precum și de a promova valori și comportamente pozitive. Această profesie implică responsabilitate, răbdare și dedicare în formarea viitoarelor generații. Este o misiune valoroasă care poate influența în mod semnificativ viața elevilor și contribui la construirea unei societăți mai bune.

Dascălul este un ghid, un mentor și un model pentru elevii săi. El are datoria de a oferi cunoștințe și instrumente necesare pentru ca elevii să-și dezvolte abilitățile intelectuale și să-și descopere potențialul. Cu răbdare și

devotament, dascălul încurajează învățarea continuă și stimulează curiozitatea elevilor. Prin intermediul său, tinerii învață nu doar date și informații, ci și abilități de gândire critică și analitică, care îi vor ajuta să facă față provocărilor viitoare.

Un alt aspect esențial al menirii dascălului este transmiterea valorilor și eticii. Dascălul nu doar predă materii academice, ci și promovează comportamente pozitive, respect reciproc, toleranță și empatie. El contribuie la formarea caracterului elevilor și la dezvoltarea unor cetățeni responsabili și conștienți de importanța contribuției lor în societate.

De asemenea, dascălul are un rol crucial în identificarea și sprijinirea potențialului elevilor. Prin observație atentă și comunicare deschisă, el poate descoperi talentele individuale și îi poate încuraja să-și urmeze pasiunile. Acest sprijin poate fi deosebit de important în orientarea tinerilor către cariere și domenii în care se pot realiza pe deplin.

Însă, menirea de a fi dascăl nu este lipsită de provocări. Dascălul se confruntă adesea cu clase diverse, cu nevoi diferite ale elevilor și cu presiuni academice. Cu toate acestea, el trebuie să rămână deschis și adaptabil, să încurajeze diversitatea și să găsească modalități eficiente de a ajuta fiecare elev să atingă succesul.

Pentru mine, a fi dascăl reprezintă bucuria conectării permanente cu lumea aparte a copilăriei, încărcată cu inocență, cu sinceritate, cu frumos, cu basm, cu emoții intense, o lume fantastică și ireală uneori pentru adulți, dar atât de firească, reală și plină de armonie pentru

cei care fac parte din ea.

În concluzie, menirea de a fi dascăl este una nobilă și crucială pentru societate. Dascălul nu doar predă cunoștințe, ci și ajută la formarea caracterului și a valorilor elevilor, contribuind la dezvoltarea unei societăți mai bune și mai responsabile. Prin răbdare, devotament și pasiune pentru învățare, dascălul influențează în mod semnificativ viețile tinerilor și lasă o amprentă durabilă în societate.

Menirea de a fi profesor

Anca-Cristina TOADER, profesor consilier școlar, C.J.R.A.E. Sibiu

„Sensul vieții este să îți descoperi darul. Scopul vieții este să îl dai mai departe.” (Pablo Picasso)

Menirea de a fi profesor este un dar pe care l-am primit și îl oferim mai departe elevilor noștri, atât în sala de clasă, cât și în afara ei. Îmi amintesc cu nostalgie și bucurie și le mulțumesc profesorilor care m-au inspirat în școală, mai întâi să vin cu drag, apoi să învăț cum să învăț și să iubesc educația, ca apoi să devin la rândul meu profesor consilier școlar. Cred cu tărie că învățarea este un proces prin care continuăm să ne dezvoltăm și să învățăm pe tot parcursul vieții.

Consider că sunt deosebit de norocoasă pentru că am oportunitatea de a fi în fiecare zi aproape de copii, de elevi, aproape de profesori și părinți, în ceea ce înseamnă sprijinul și suportul în procesul educativ. Sunt lângă ei pentru a-i ajuta să exploreze opțiunile atunci când fac primii pași în a-și alege cariera, când doresc să se cunoască mai bine pe ei înșiși, să relaționeze mai armonios cu ceilalți, să își propună obiective personale pe care apoi să le urmărească, să învețe mai eficient și să își organizeze timpul, să își dezvolte

gândirea critică, asertivitatea și simțul civic, fiind la rândul lor parte importantă în comunitatea de azi și de mâine.

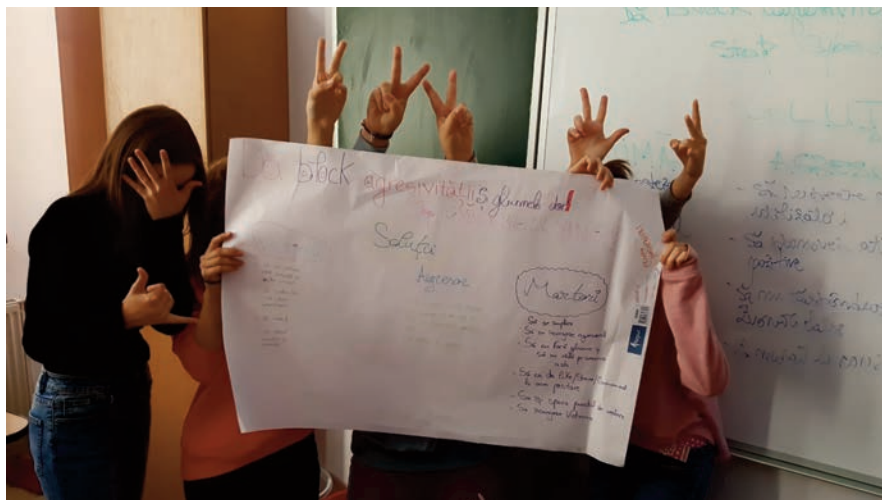
Uneori ascult și însoțesc, alteori ghidez și consiliesc, dar întotdeauna încerc să îmi amintesc că menirea mea acolo este să simtă că îmi pasă și fac ceea ce pot pentru ei, împreună cu ei.

Un salut și un gând bun tuturor de „Ziua Educației”, iar în încheiere, câteva citate care mă ghidează în practica de profesor și rolul de consilier școlar:

„Oamenilor nu le pasă cât știi până nu știi cât de mult îți pasă.” (Theodore Roosevelt)

„Spune-mi și voi uita. Învăță-mă și îmi voi aminti. Implică-mă și voi învăța.” (Benjamin Franklin)

„Singura persoană educată este cea care a învățat cum să învețe și cum să se schimbe.” (Carl Rogers)

Menirea de a fi profesor

Maria COSTEA, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr.15 Sibiu

A fi profesor este ceva de nedescris, a fi educatoare este cel mai minunat lucru, cea mai nobilă profesie. „Nu există artă mai frumoasă decât arta educației. Pictorul și sculptorul fac doar figuri fără viață, dar educatorul crează un chip viu; uitându-se la el, se bucură și oamenii, se bucură și Dumnezeu.” (Sfântul Ioan Gură de Aur).

Preșcolarul este o personalitate în devenire, un viitor adult, un individ care trebuie cunoscut, educat, îndrumat și sprijinit să își materializeze capacități și să-și formeze aptitudini care să îl ajute să se integreze cât mai ușor din punct de vedere școlar, profesional și social. Iar persoana potrivită pentru acest lucru este profesorul.

Educatoarele au sarcina de a forma și modela caracterul copiilor, astfel încât din „sămânța firavă și plâpândă de om” să rodească un individ cu o personalitate puternică și cu un comportament demn de urmat, care să nu poată fi influențat de evenimente negative ale societății de astăzi. Profesia didactică are o dimensiune umană extrem de puternică, care implică atât cunoștințe și competențe, cât și atitudini, valori, și, în general, o conștiință profesională. Profesorul este responsabil de modelarea personalității umane, de ceea ce filozoful Constantin Noica numea „devenirea întru ființă a omului”. Profesorul este „cel actor” care poate să treacă de la o stare la alta, care se poate coborî la „minte copiilor; acea persoană care are multă dragoste și cunoștințe de împărțit unui număr infinit de copii, cel care poate da dovadă de empatie, dedicație,

creativitate, afectivitate.

Nicolae Iorga este de părere că „profesor este orice om de la care poți să înveți ceva”. Un bun profesor are nevoie nu doar de răbdare, știință și inteligență, ci și de dăruire. Profesorul te învață mai presus de toate să fii OM, totul depinde doar de măiestria pedagogică a fiecăruia.

În instruirea și educarea copiilor, locul de frunte îl ocupă profesorul. Ce altă profesie poate să aducă o mai mare mulțumire, decât aceea de a vedea cum copilul se deschide și se dezvoltă sub ochii educatorului/ profesorului ca o floare? Această „înflorire” constituie desigur răsplata cea mai înaltă a acestuia. Ce poate fi mai minunat decât o îmbrățișare cu dragoste pură a unui copil, sau un „Doamna, mi-a fost dor de tine!”, un sincer „Mulțumesc, doamna!” când l-ai ajutat să realizeze o sarcină; sau când, în dezvoltarea „puiului de om” se regăsește o parte din cunoștințele tale, deprinderi și priceperi formate împreună.

Bibliografie :

- Verza, E., Verza, E., F., (2000), Psihologia vârștelor, Editura Pro-Humanitate, București;
- Revista Învățământului Preșcolar, „Educația în anul 2000”, București, nr. 3-4/2000;
- <https://www.scribd.com/doc/77960061/Referat-Profesorul-Model>
- <https://www.scoalaargeseana.ro/didactica-magna/1323-meseria-de-dascal>

Profesor - sculptor pentru elevii săi

Carmen Camelia FIRU, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr.29 Sibiu

**„Profesorii sunt ingineri minții! Profesorii sunt directori de viață! Nu subminați niciodată un profesor!”
- Ernest Agyemang Yeboah**

Încă de la început putem afirma că profesorul are o muncă foarte grea, care cere multă răbdare, perseverență și rodul ei se vede peste ani și ani.

Pe de-o parte, modul în care dascălul cultivă și promovează calitățile și potențialul fiecărui elev este foarte important în construirea viitorului rol al societății ca un element de valoare. Profesorul se dăruiește cu pasiune și generozitate, îndrumând zi de zi cei mai frumoși ani ai copilului. Pe de altă parte, profesorul este cel care deschide

calea și lumea copilului către orizonturi largi de dezvoltare și îi ajută să își descopere talentul unic. În opinia multor critici, școala este un nou nume pe care îl putem da viitorului, fiindcă prin școală se sculptează personalitățile noii generații.

Amintirea unui profesor bun ne însoțește pe tot parcursul drumului nostru către succes și ne ghidează spre largi orizonturi de cunoaștere.

Prin urmare, consider că profesorul este un sculptor, un minunat om care creează și modelează personalități și talente ale viitoarei societăți, prin munca și dăruirea sa de zi cu zi în cadrul școlii.

Menirea de a fi profesor

Alexandra-Maria DINU, profesor învățământ primar, Școala Gimnazială „Nicolae Iorga” Sibiu

„Un profesor bun este ca o lumânare. Se consumă pentru a lumina calea pentru alții.” –

Mustafa Kemal Atatürk

Există nenumărate afirmații cu privire la menirea unui profesor, cele mai multe fiind subiective, reflectând părerile fiecărei persoane în parte. Ceea ce mă face pe mine să îmi doresc să aparțin acestui mediu este plăcerea de a fi cea care ține micile mâini ale fiecărui elev și de a-i învăța să scrie „a” și un „A”.

A fi profesor înseamnă a te ridica deasupra tuturor elevilor și, totuși, a te coborî „la mîntea lor”.

A fi profesor înseamnă a avea 6 perechi de mâini, să ajungi să le faci pe toate, dar mai ales 3 perechi de ochi: o pereche să-l vadă pe elev așa cum este el în realitate și nu cum l-au etichetat alții; altă pereche să fie plasată la spate pentru ca profesorul să vadă ce nu este de văzut, dar trebuie cunoscut; ochii din față sunt doar pentru a vedea cum se

comportă copilul, pentru ca mai apoi să poată reflecta asupra acestui comportament și să poată spune: „Înțeleg și cred în tine”.

A fi profesor înseamnă a veni la muncă chiar și când ești bolnav, înseamnă a preda unei clase de copii care nu vor să învețe, înseamnă a păstra un loc special în inima ta pentru copiii care nu sunt ai tăi, înseamnă a înțelege toate frământările prin care trec cei aflați în dificultate.

Mi-am ales meseria de profesor în ideea de a da dovadă de iscusință, talent, răbdare și multă dăruire, făcând o pasiune pentru munca cu copiii, dar și pentru munca în echipă alături de ceilalți colegi și totodată, oameni de la care pot învăța continuu, fiindcă sunt oameni cu experiență, la fel de dornici ca și mine să împărtășească ceea ce știu. Unui elev îi rămâne întipărit în minte atât portretul fizic, cât și cel moral al unui profesor îndrăgit și stimat, ce știe să îi apropie cu căldură umană pe cei din jurul său.

Menirea de a fi profesor

Cătălina DOBRIN, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr. 19 Sibiu

Menirea de a fi profesor este una dintre cele mai nobile și influente vocații în societate. A fi profesor nu este doar o slujbă sau o carieră, ci o chemare, o responsabilitate și o oportunitate de a influența viețile tinerilor și de a contribui la viitorul societății.

Profesorii au un rol fundamental în formarea viitorului. Ei sunt ghizii care îi îndrumă pe elevi pe parcursul călătoriei lor de învățare. Acești mentori au capacitatea de a inspira, de a motiva și de a educa, transformând cunoștințele teoretice în înțelegere practică și aplicabilă. Menirea de a fi profesor presupune transmiterea cunoașterii, dezvoltarea abilităților, cultivarea gândirii critice și formarea caracterului.

Un profesor nu este doar un predicator al faptelor și cifrelor, ci și un model de urmat. Profesorii influențează valorile, etica și atitudinile elevilor lor. Ei ajută la dezvoltarea calităților precum empatia, respectul, responsabilitatea și spiritul de echipă.

Menirea de a fi profesor nu se oprește la predarea materiei în clasă, aceștia sunt adesea mentori și consilieri

pentru elevi. Ei pot oferi sprijin emoțional, sfaturi și îndrumare în fața dificultăților personale sau academice. Prin această relație specială, profesorii pot avea un impact profund în dezvoltarea elevilor, ajutându-i să-și descopere potențialul și să-și atingă scopurile.

De asemenea profesorii contribuie la formarea forței de muncă a unei țări și, implicit, la dezvoltarea economică și socială a acesteia. Elevii lor devin ingineri, medici, avocați, artiști, oameni de știință și lideri în diverse domenii. Prin urmare, profesorii au un rol esențial în construirea viitorului unei națiuni.

Provocările sunt la tot pasul, profesorii se confruntă cu clase diverse, cu elevi care au nevoi diferite și cu presiuni din partea societății și a sistemului de învățământ. Cu toate acestea, pasiunea și devotamentul lor pentru a îndruma și a inspira tinerii îi ajută să depășească obstacolele și să rămână dedicați menirii lor.

În concluzie, menirea de a fi profesor este una dintre cele mai nobile și influente vocații din lume.

O primă zi ... din viața mea!

Cristina Gabriela FOGOROȘ, profesor învățământ primar, Școala Gimnazială Racovița, jud. Sibiu

E dimineață...

Privesc pe fereastră și observ cum vântul împrăștie, ca într-un val, câteva frunze ușor uscate pe aleea din fața casei mele. Cerul pictat cu răzleți nori anunță o zi frumoasă de toamnă, călduroasă, îmbietoare. Soarele începe să își facă apariția, la început mai timid, apoi tot mai îndrăzneț și îmi spun în gând: „Va fi o zi frumoasă! Trebuie să fie!”. Mă trezesc din reverie și îmi mai potrivesc, încă o dată, ținuta.

Astăzi este o zi specială, așadar port o rochiță verde cu imprimeuri în ton de bej și maro, o pereche de pantofi cu toc asortați, părul lăsat pe spate, cu buclele curgând. Azi trebuie să arăt impecabil. O șuviță, ondulată, pe frunte, parcă se încăpățânează, nu mă ascultă. O aranjez în viteză și verific mapa...am oare tot ce îmi trebuie?... să nu uit nimic. Număr și verific în gând, cred că toate sunt la locul lor. Sorb din cafeaua mea fierbinte, un Latte Macchiato, preferatul meu și mă încarc cu energie, o energie bună, de care am nevoie astăzi, mai ales astăzi.

Arunc o ultimă privire, asupra mea, asupra mapei și ... pornesc.

Mă întâlnesc pe stradă cu oameni, cu mulți oameni, veseli parcă, ce mă salută tare, parcă prea tare. Vocea lor sună veselă și îmi încălzește sufletul: „-Bună dimineața, doamna învățătoare!”, de mult nu mai auzisem acest salut. Îmi era dor și mă emoționez. Observ o agitație în jurul meu, o forfotă mai mare decât de obicei. Privesc în zare și văd cum de pe toate ulițele satului se ivesc părinți, bunici, copiii și iar copiii, mai mici, mai mari, de toate vârstele, îmbrăcați frumos, ca la paradă, cu ghiozdane noi în spate, cu părul aranjat în codițe și frizuri moderne, cu flori în mână, pășind spre școală...iubita școală. Această forfotă curge cald, ca o adiere de vânt dulce, prin sufletul meu și ochii îmi scânteiază de emoție și nerăbdare.

De abia aștept să ajung...să ajung la școală. Intru pe poarta școlii și văd pâlcuri de oameni, pâlcuri de copii. Nu răzbesc să îi salut pe toți, unora le fac cu mâna, altora le răspund din priviri, priviri calde, de dor, de dorul revederii, de dor de clasa mea, de copiii mei. Îi întrezăresc, pe copiii-copiii mei - așa îmi place să le spun - prin mulțime, dar nu mă pot opri cu ei, nu acum, mă grăbesc... Trebuie să ajung în clasă, să verific încă o dată că totul este aranjat, că toate sunt la locul lor, că nu lipsește nimic. Pe culoar îmi întâlnesc colegii, de care îmi este dor, dar ... îi salut cu căldură, și mă retrag, spunând că...mă grăbesc, mai am ceva de făcut și plec repede, sperând să nu mă mai oprească nimeni, căci îmi aștept copiii, și îi aștept cu drag, așa cum se cuvine, că sunt ai mei, copiii mei. Ajung în sală și privesc din ușă. Îmi

arunc ochii spre tablă: „Da, mesajul este scris, frumos, caligrafic, colorat și sper să ajungă în inimile copiilor, să aibă același impact pe care îl resimt și eu. Mă îndrept apoi spre bănci, verific și spun: „cărțile sunt, pliantul este, creionășul vesel este, cadoul dulce este, ce am uitat?... Nimic!” ... Emoția este ... ! Și simt cum inima îmi bate mai cu putere, glasul parcă mă părește și stomacul mi se strânge. Respir! Respir adânc și gata, îmi revin și ies. Mă liniștesc, e totul pregătit, chiar și „discursul” meu.

Deja curtea școlii este plină...Se aude „CLOPOTELUL”, un clinchet duios, ce îți încălzește sufletul, și ce anunță : E „Prima zi de școală!”, o zi mult așteptată și mult dorită. Toate cadrele didactice se află la locurile lor, entuziasmate și își așteaptă elevii pentru a merge spre clasele curate, aranjate și primitoare. Săliile sunt frumoase, cu table interactive, cu videoproiector, cu toate cele necesare și sper să le placă, să îi atragă, să își dorească tot mai mult să vină să învețe...din plăcere. Surprind emoțiile și entuziasmul pe fețele elevilor mei și sunt uimită cât au crescut, sunt mai frumoși, mai înțelepți și mai tăcuți. Bucuria revederii scânteiază din privirea ageră, aprinsă, transmit luminițe de voieșie și curiozitate. La vederea lucrurilor de pe bănci crește entuziasmul ce se manifestă prin murmure și zumzete de bucurie.

Aștept, preț de câteva minute, ca toți copiii să observe că sunt în clasă, sunt acolo, că am sosit...că îi aștept să se liniștească și sper să le transmit acea liniște de care au nevoie. La revederea lor și inima mea s-a mai liniștit, bate calm și bine, nu mai simt pulsul, nu mă mai doare, ci simt bucurie, mă simt bine, în largul meu- sunt EU. Se instalează o legătură unică, aparte, pe care doar cu ei, COPIII mei, o pot trăi.

Aici mă simt împlinită....și îmi DORESC să pot transmite spre toate generațiile mele Respectul-pentru tot ceea ce ne înconjoară, pentru părinți, pentru elevi - și în mod special pentru cei care contribuie la formarea lor, la devenirea persoanei de mâine - un adult responsabil și asumat ,cu valori morale și spirituale deosebite. Doresc să transmit iubirea de carte și dorința de cunoaștere, astfel încât toate aceste taine ale cunoașterii să dăinuiască în timp, asemenea veșniciei.

Doresc tuturor oamenilor, copiilor, să vadă Dascălul prin ochii mei, așa cum e el, cu emoții și sentimente, doresc să nu uite niciodată prima zi de școală și pe cel/cea care le-a pus creionul în mână, să nu uite niciodată dascălii care au pus câte o cărămidă la baza fundației lor.

Doresc ca toți dascălii să se simtă ca mine : „Mândră că sunt DASCĂL”.

Menirea de a fi profesor

Alina Simona HOARĂ, profesor învățământ primar, Liceul de Artă Sibiu

Educația este fundamentul societății, este un proces prin care trece fiecare persoană în parte, în vederea formării individului „pentru el însuși, dezvoltându-i-se o multitudine de interese” (Herbart, apud Cucuș, 2002, p.39). **Scopul educației** „este de a dezvolta în individ toată perfecțiunea de care este susceptibil” (Kant, 1992, p.17). În România, **sistemul educațional** de masă și special este un **bun public** care se face responsabil pentru promovarea unor valori precum incluziunea socială, echitatea, șanse egale pentru toți.

Meseria de profesor reprezintă, așadar, o mare responsabilitate, nu constă doar în a preda sau a facilita anumite cunoștințe, în a întocmi documente școlare sau a decora săli de clasă, presupune mult mai mult de atât, un profesor formează caractere, este reprezentantul valorilor și virtuților, este un exemplu pentru elevii săi, reprezintă o sursă de inspirație pentru comunitatea din care face parte, este una din acele rotițe care mențin în mișcare procesul de evoluție și inovare. A fi profesor este o

responsabilitate enormă și doar menirea, iubirea față de semenii te poate menține în acest sistem uriaș, imperfect, numit sistem școlar. Fiecare cadru didactic reprezintă sistemul educațional și este datoră noastră să ne instruiim periodic, să fim la curent cu schimbările sociale, să absorbim rapid necesitățile societății viitoare și să pregătim viitori actori sociali în concordanță cu aceste aspecte.

Un cadru didactic cu menire simte că scopul său este să promoveze și să trăiască în asertivitate cu valorile unei educații de calitate, simte că acțiunile lui contribuie la ceva mare, trăiește orice zi alături de elevii lui într-un mod autentic, în armonie cu propria conștiință. Nicio zi nu seamănă cu cealaltă și nicio generație de elevi nu este asemănătoare cu următoarea, însă satisfacția pe care o are când vede că elevii lui și-au atins potențialul maxim de dezvoltare, că au ajuns oameni de succes și contribuie la prosperarea domeniului în care ei activează, îi aduce o senzație profundă de împlinire și simte că aceasta este menirea lui.

Despre profesorul/ elevul ideal

Luminița Elena RADU, profesor limba și literatura română/engleză, Școala Gimnazială Nr.25 Sibiu

În societatea competitivă a vremurilor noastre, meseria de profesor a devenit cu adevărat provocatoare pentru aceia care aleg să fie implicați direct în actul educațional, alături de elevi și părinți, de întreaga comunitate școlară.

Am întrebat elevii cum ar arăta, în viziunea lor, profesorul și elevul ideal. Dintre calitățile enumerate, răbdarea, autoritatea și competența sunt primordiale în conturarea dascălului dorit la clasă, iar elevul ar trebui să fie politicos, asumat, responsabil, voios.

De ce sunt acestea atribute ale idealului, când sunt aspecte firești, pe care cu toții le conștientizăm și ni le dorim?

Aventura didactică am început-o în 2001, după absolvirea Colegiului Pedagogic din Sibiu, la Nocrich, ca învățător. Mi-am făcut stagiatura și am îndrumat prima generație de școlări. Se conturează în mintea și sufletul meu portretul directorului ideal, un adevărat lider, domnul

Mihuleț Achim, profesor de istorie, om al comunității și al școlii, dedicat trup și suflet colegilor, elevilor și părinților. Zâmbetul, vorba bună și observațiile blânde și pertinente mi-au confirmat că am ajuns în locul potrivit, chiar dacă naveta zilnică însuma 70 de km și erau ierni geroase, când autobuzul nu reușea să plece din autogară. Ajungeam navetiștii, cu întârziere, înghețați, dar sobele călduroase și ceaiul fierbinte ne așteptau. Am avut sentimentul unui acasă, o cancelarie vibrândă, în care ne ajutam reciproc. Urmam cursurile la zi ale Facultății de Litere și Arte Sibiu, am fost sprijinită și suplinită de colegii de catedră, nu o uit pe doamna învățătoare Șuşman Eleonora.

Am devenit apoi profesor de română/ engleză. Am predat și la liceu, dar cu precădere la gimnaziu. Generațiile s-au succedat, iar încercările sistemului au dat năvală, mai ales în pandemie. Alături de elevi m-am adaptat, sunt rezilientă și învățăm unii de la alții pentru că formarea nu se oprește nicicând, nu-i așa?

Menirea de a fi profesor

Alexandra HOLIRCA, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr.26 Sibiu

Andreea CUȘNIR, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr.26 Sibiu

De ce a fi profesor?

Împreună am hotărât să scriem acest articol deoarece a fi profesor, în opinia noastră, înseamnă a colabora, a empatiza, a împărtăși, a face schimb de idei și în primul rând, a fi acolo pentru alții pentru a-i motiva și inspira în ceea ce își doresc să facă.

Suntem educatoare, adorăm să îndrumăm copiii de vârstă mică (3-6 ani) și să contribuim la dezvoltarea lor personală.

A fi educatoare înseamnă a avea una dintre cele mai frumoase profesii. Rolul nostru este de a stimula creativitatea celor mici, de a fi alături în jocul „de-a copilăria”, de a face ca această perioadă din viața preșcolarilor să fie presărată cu multe zâmbete, momente frumoase încununate cu succes și realizări. În educație nu există rețete dar există idei, principii, reguli, valori, practici confirmate în timp.

Fiecare copil este unic, familia este unică, la fel și noi, educatoarele, care avem scopul de a consolida relația cu cei mici încă de la primul contact cu mediul educațional, grădinița. Educatoarele îi ghidează pe cei mici în primele lor experiențe în afara mediului familiei, astfel devin parteneri preșcolarilor în procesul de învățare, în activitățile de explorare și joc.

Să lucrezi alături de cei mici este o provocare zilnică, o sursă de energie, cât și o responsabilitate uriașă, pe care trebuie să ți-o asumi cu multă siguranță.

Menirea noastră este de a fi educatoare. Ne-am ales această meserie încă de când eram copii. Simțim că nu dorim să facem altceva decât să rămânem, să creștem, să ne dezvoltăm, să învățăm să ne jucăm alături de tinerele generații care vin și vin și vin....

„Jocul este opera copilăriei” – Jean Piaget

Calitățile unei bune educatoare

Doina IONIȚĂ, profesor învățământ preșcolar, Liceul Teoretic “Gheorghe Lazăr” Avrig

Realizarea sarcinilor și obiectivelor învățământului preșcolar depinde în mare măsură de calitățile și competențele educatoarei prin tot ceea ce întreprinde, prin personalitatea sa educatoarea reprezintă un model pentru copil, un sprijin pentru familie, un factor de cultură în comunitate.

Dacă întrebăm copiii cum doresc să fie educatoarea lor vor spune, desigur, „frumoasă și bună”, chiar dacă educatoarea nu seamănă cu zâna cea bună printr-un zâmbet.

În fața educatoarei stau câteva sarcini ce conduc la modernizarea activității, la schimbarea mentalității despre

educarea preșcolarilor. Ce i se cere, prin urmare, unei educatoare pentru a-și putea îndeplini nobila sa misiune?

- O mare dragoste față de copii și problemele acestora, împletită cu o mare disponibilitate pentru cunoașterea, înțelegerea și tratarea diferențiată a fiecărui copil, după puterile și ritmul său;
- Educatoarea trebuie să iubească profund și sincer copiii, să se apropie cu simplitate și sinceritate de ei, să poarte grija fiecărui copil, să dovedească răbdare cu ei;
- Încredere în forțele proprii, în posibilitatea devenirii chiar și a recuperării fiecărui copil;
- Fermitate, perseverență, consecvență, energie, dăruire în

tot ceea ce întreprinde;

- Capacitatea de a însuși încrederea și curajul necesare depășirii obstacolelor și afirmării calităților proprii;
- Cinste, modestie, corectitudine, capacitate de stăpânire, spirit de inițiativă, spiritul de disciplină, exigența de sine și năzuința pentru a deveni un model moral al copiilor și al adulților din preajmă;
- Spirit de dreptate, apreciere obiectivă și nepărtinitoare cu privire la sânguința la învățătură și purtarea disciplinară a

copilului;

- Pregătirea temeinică de specialitate în pedagogia generală și preșcolară, în domeniul psihologiei copilului, metodicii de specialitate pentru fiecare domeniu grevate pe o bogată cultură generală.

Profesia de educatoare este complexă și nobilă, dificilă, dar și plăcută, umilă și mândră, exigentă și liberă, în care „a ști” nu înseamnă nimic dacă știința ta nu o împărtășești copiilor cu emoție și forță spirituală.

Menirea de a fi profesor

Cristina Diana MAIOR, profesor învățământ primar, Școala gimnazială “Regele Ferdinand” Sibiu

Grigore Moisil spunea că „un profesor bun e cel care te face ca lucrurile mai grele să ți se pară ușoare”.

Există multe afirmații despre menirea unui profesor, multe sunt subiective, dar ceea ce mă face pe mine să aparțin acestui mediu este dorința de a-i învăța pe cei mici ce este respectul de sine și față de ceilalți, colaborarea, munca în echipă și cel mai mult ...cum să comunice unii cu ceilalți.

Nimic nu este mai frumos atunci când, la finalul zilei elevul îți spune: „Doamna, astăzi mi-a plăcut mult la școală!” sau îți aduce un desen în care ești reprezentat ca o zână sau alături de tine este el, elevul.

Zâmbetul lor, la finalul zilei, este cel mai important pentru

mine! Să știu că am adus pe fața lor un pic de bucurie înseamnă enorm pentru unii dintre ei.

E nevoie să dăm dovadă de iscusință, talent, răbdare și multă dăruire. Fără aceste abilități NU avem ce căuta în educație, la catedră.

Unui elev îi rămâne în minte atât portretul fizic, cât și cel moral, al unui profesor îndrăgit și stimat, ce știe să își apropie cu căldură umană pe cei din jurul său.

A fi profesor te învață mai presus de toate să fii OM pentru cei mici, dar și pentru cei mari.

Cu ocazia zilei educației, 5 octombrie: La mulți ani, profesor dedicat!

Educatorul- o artă a lumii

Maria Denisa MESIA, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr.16 Sibiu

„O bună educație cere ca educatorul să inspire elevului stimă și respect, și nu se poate ajunge la aceasta prin nimicirea individualității elevilor și prin asuprirea stimei de sine” Samuel Smiles

În opinia mea, educatorul este eroul care se dăruiește zilnic cu toată ființa lui acelor gingașe făpturi care pășesc pragul grădiniței dis-de-dimineață. El este acel arhitect care proiectează și transpune cu talent și patimă viitorul cetățean, viitoarea personalitate a copilului, acel sculptor care dăltuiește cu măiestrie și migală profilul viitorului cetățean, este OMUL, căruia îi datorăm, mult-puțin – succesul nostru în viață.

În primul rând, educatorul este omul în care copilul își găsește un refugiu când gândul lui este la mama, iar dascălul trebuie să îi asigure un mediu cald, primitor și favorabil învățării prin joc și joacă. La vârsta preșcolară, copilul are nevoie să descopere prin explorare, de aceea educatorul creează și pune la dispoziție materiale, activități

pentru a-i satisface nevoia. În al doilea rând, educatorul trebuie să aibă empatie pentru copii, să poată să fie acolo de fiecare dată și să răspundă tuturor nevoilor. De asemenea, el trebuie să fie creativ și să creeze lecții dinamice, interactive și să creeze un mediu propice de învățare pentru preșcolari. Cel mai mare atuu al unui educator este acela de a fi îndrăgostit de meseria lui și de copii. Pe copii, întâi trebuie să îi iubim pentru a putea să își exprime emoțiile și nevoile către noi, cadrele didactice.

În concluzie, educatorul se dăruiește pe sine și oferă iubirea lui pentru a duce la bun sfârșit menirea sa de a fi profesor.

Menirea de a fi profesor

Alexandra Doina PETRIȘAN, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr.14 Sibiu

Profesorii au o menire nobilă și deosebit de importantă în societatea noastră. Această profesie implică mai mult decât transmiterea de cunoștințe - este o vocație care cere dedicare, pasiune și o abordare atentă în formarea minților tinere.

Unul dintre rolurile esențiale ale profesorilor este de a furniza o educație solidă și adecvată elevilor. Ei trebuie să se asigure că materialele predate sunt corecte, actualizate și accesibile, astfel încât fiecare elev să poată înțelege și asimila informațiile. În același timp, profesorii trebuie să fie capabili să adapteze stilul lor de predare pentru a corespunde diversității elevilor, astfel încât fiecare să aibă oportunitatea de a învăța în mod eficient.

O altă menire importantă a profesorilor este de a inspira și motiva. Ei sunt modele de conduită și exemplifică dedicarea și pasiunea pentru învățare. Prin implicarea lor entuziastă, profesorii pot stârni interesul și curiozitatea elevilor, ajutându-i să descopere și să își dezvolte pasiunile.

Profesorii nu sunt doar predicatori de cunoștințe, ci

și ghizi în dezvoltarea caracterului și a eticii elevilor. Ei promovează valori precum respectul, integritatea și responsabilitatea, contribuind astfel la formarea unor cetățeni responsabili și conștiințioși.

O altă menire crucială a profesorilor este de a adapta procesul de învățare la nevoile individuale ale fiecărui elev. Fiecare copil are propriul stil de învățare și ritm de asimilare a informațiilor. Profesorii trebuie să fie sensibili și să ofere sprijinul necesar pentru a ajuta fiecare elev să-și atingă potențialul maxim.

În final, menirea de a fi profesor este una complexă și profund valoroasă. Profesorii contribuie în mod semnificativ la formarea viitoarei generații și la progresul societății. Ei au puterea de a influența pozitiv viețile elevilor și de a contribui la construirea unui viitor mai luminos și mai prosper pentru toți. Este o profesie care aduce cu sine nu doar responsabilitate, ci și satisfacții profunde și oportunități de creștere continuă.

Darul de a fi profesor

Cristina Maria MICU, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr.29 Sibiu

„Cine își amintește propriul proces de educație își amintește profesori, nu metode sau tehnici de predare. Profesorul este inima sistemului de educație” – Sidney Hook

Așa cum afirmă Sidney Hook, profesorul este inima sistemului de educație încă din primii ani de școală, copilul fiind cel care este îndrumat de profesor în activitatea de educație, dar și pregătit pentru societatea în care își construiește viitorul.

În primul rând, profesorul este cel care preia copilul din familie, mediul în care a trăit primele luni, respectiv primii ani de viață, și îl ajută să se formeze și să dobândească cunoștințe care îl vor însoți toată viața. Un profesor bun este cel care este atent la particularitățile individuale ale copilului, îl ascultă și îl încurajează. Încurajările din partea acestuia îl vor ajuta să aibă încredere în el și să devină un adult de care societatea are nevoie.

În al doilea rând, profesorul are rolul și menirea de a educa, un rol foarte greu pe care și-l asumă încă din momentul în care îl primește pe copil în grupa, respectiv clasa sa. El devine mediator în situații dificile (certuri, situații

de bullying), prieten în situații în care copilul are anumite probleme de comportament, dar și cartea deschisă pentru elevi din care aceștia vor „culege” deprinderi, cunoștințe și aptitudini. Toată viața copilul își va aminti de profesorul care i-a fost aproape, l-a ajutat și de la care a învățat cu drag.

Noi, adulții, ne amintim cu siguranță și în perioada de maturitate despre comportamentul profesorilor din anii de educație.

În concluzie, profesorii trebuie să fie atenți și să educe în mod frumos copilul, pentru că procesul de educație este unul dificil, profesorul fiind considerat inima sistemului de învățământ, așa cum inima este unul dintre organele cele mai importante ale sistemului uman.

Menirea de a fi profesor

Ioana Paula SASU, profesor învățământ preșcolar, Liceul "August Treboniu Laurian" Agnita, jud. Sibiu

„Dacă trebuie să urcați pe cineva pe un piedestal, atunci aceștia sunt profesorii. Ei sunt eroii societății noastre.”
(Guy Kawasaki)

Din păcate, în ultima vreme, profesorii au fost foarte mult desconsiderați, au fost blamați, înjurați, nemaifiind respectați ca odată.

Durerea pe care o simțim atunci când întâlnim părinții nemulțumiți ai copiilor, copiii pe care noi îi pregătim pentru viață, părinți care ne privesc cu dezgust pentru că am îndrăznit să ne cerem drepturile, părinți care cred că pot să-și educe copiii mai bine decât noi, dascălii, cu ajutorul unor filmulețe sau cu lecții online, părinți care consideră că la grădiniță nu se predă, doar se joacă „pentru ce să luăm atâția bani?”, este imensă. Însă toată această durere sufletească dispare în momentul în care intrăm în clasa sau în sala de grupă și întâlnim acei ochișori minunați dornici de cunoaștere, veseli și iubitori. Copii care „din greșeală” ne spun „mama” în loc de „doamna”, copii care atunci când le este greu sau când sunt supărați, doresc să se cuibărească în brațele noastre pentru că se simt protejați.

Profesorii ar trebui să fie urcați pe un piedestal pentru că sunt acei oameni care, poate, își iubesc elevii ca pe proprii copii, care, poate, se joacă la grădiniță mai mult decât acasă cu copiii lor, sunt aceia a căror muncă nu se tremină atunci când se închid ușile instituției în care lucrează.

Aceștia se dedică elevilor, îi educă, le predau cunoștințe noi, le predau cunoștințe noi cu ajutorul multor metode moderne de predare care necesită multă cunoaștere, cu ajutorul materialelor didactice care, de asemenea, necesită multă muncă și creativitate, deoarece

mulți dascăli le confecționează singuri, din dorința de a face lucrul bun și personalizat pe particularitățile copiilor.

Oricine poate fi profesor, însă nu oricine poate fi profesorul acela care schimbă viața elevilor săi în bine, care îi formează să fie cetățeni buni și dedicați societății în care trăiesc, care rămân în mintea, dar mai ales în sufletele lor.

Ne naștem atât de diferiți, ne naștem cu o mulțime de calități, calități care dacă sunt „hrănite” să crească, să se dezvolte, ne fac să fim cei mai buni în ceea ce ne este menit să fim. Profesorul este acela care îi observă pe elevii săi de la cea mai fragedă vârstă, din preșcolaritate; chiar din antepreșcolaritate unii sunt mici matematicieni, alții sunt niște povestitori desăvârșiți, iar alții au talentul de a-și folosi mânuțele în crearea unor adevărate opere de artă. Toate acestea doar un profesor dedicat poate să le dezvolte și să-i facă pe copii să fie fericiți atunci când învață, să nu le fie frică sau greu pe tot parcursul lor educațional.

Sunt profesori care au avut rezultate extraordinare la finalizarea studiilor sau pe tot parcursul lor și nu au avut șansa de a preda într-o școală nouă, renovată, cu mijloace moderne de predare, sau chiar fără toaletă în incintă și totuși se dedică actului de predare „trup și suflet”. Aceștia sunt cei care sunt meniți să fie profesori!

„Tehnologia e doar o unealtă. Pentru a aduce copiii să lucreze împreună și să-i motiveze, profesorul este cel mai important.” (Bil Gates)

Să fii profesor este greu, este obositor, este frustrant, însă este și minunat și magic să vezi cum din mâinile tale ai reușit să transformi un copil într-un om „mare”, asemenea unui fluture, și să-l înalți spre cer.

Excelența sa, Dascălul

Daniela MUNTEAN-CIOPLEA, profesor învățământ primar, Liceul Teoretic „Constantin Noica”, Sibiu

Oricât haos ar domni „afară”, în clasă trebuie să se găsească ordinea, dreptatea și șansa de a învăța. Și toleranța. Și voia bună. Și emoția. Clasa e insula de siguranță. Aici învățăm să ne prețuim unul pe celălalt, să gândim, să fim puternici, să prețuim bunătatea, răbdarea, să nu ne fie teamă de întrebări.

Un singur dascăl bun poate schimba lumea! El nu are nevoie de fluier ca să fie ascultat, poate convinge mergând în rând cu elevii în timp ce explorează, inventează,

crează, răspunde la întrebări sau le explică tuturor, fără nicio deosebire. Observă când copilul se străduiește și nu ezită să explice a doua și a treia oară. Vede fiecare elev când ridică mâna, ascultă cu răbdare, oferă soluții. Zâmbește! E un camarad bun, nu un stăpân ce arborează o mină impenetrabilă. Ghidează grijuliu urcușul tuturor, învățându-i prizele cele mai subtile, pentru a fi în siguranță în dificila ascensiune, iar sus, admiră temelia pusă împreună și împarte cu elevii victoria.

Învățarea e o aventură, nu un marș forțat! Pas cu pas se învață cum să umbli, să alergi, dar mai ales cum să îndrăznești să-ți deschizi aripile în complexitatea vieții de zi cu zi.

Profesorul dedicat știe să convingă că învățatul nu e o obligație, o distribuire de date, ci o provocare, o cheie către cunoaștere, către descoperire. El deschide porțile călăuzind, îndemnând mintea să iscodească, să încerce, să adune lucrurile simple și să le transforme apoi, în

experiențe, în lecții și valori pentru viață.

Elevii își amintesc mai degrabă de Omul-profesor decât de Profesorul-om. Fără să-și dea seama ei îl iau la plecare, în sufletele lor, pentru totdeauna. Își amintesc fiecare gest, fiecare cuvânt, fiecare literă scrisă, inconfundabil, pe tablă. Asta se învață!

Menirea de a fi profesor

Teodora NEGURĂ, profesor învățământ primar, Școala Gimnazială Roșia, jud. Sibiu

A fi profesor înseamnă să te dedici trup și suflet domeniului educațional. Pentru a putea face acest lucru trebuie să ai o anumită menire sau altfel spus o anumită chemare. Această chemare vine din convingerea că poți fi cadrul didactic care poate aduce „lumina” (cunoașterea, educația) elevilor săi.

Consider că un profesor trebuie să fie un model pentru cei din jurul său. El este „lumina” sistemului educațional. În poezia „Eu nu strivesc corola de minuni a lumii”, a scriitorului Lucian Blaga, găsim un vers pe care-l putem considera emblematic pentru profesori: eu cu lumina mea sporesc a lumii taină. O interpretare a acestui vers ar fi „eu (profesorul) cu lumina mea (cu știința mea) sporesc (dăruiesc) a lumii (elevilor) taină (educația).

În primul rând, putem atribui profesorului o serie de sarcini: educă, arată, îndrumă, ascultă, concepe, scrie, iubește, explică, luminează, iar lista poate continua. Un profesor bun îi face pe elevii săi curioși și dornici să

descopere tainele lumii.

În al doilea rând, meseria de profesor nu este o simplă meserie. De ce spunem asta? Pentru a putea împărtăși „lumina” (cunoașterea), profesorul trebuie să lucreze ore întregi și acasă. Casa lui devine „un laborator” de idei creative în care concepe cele mai interesante și atractive lecții. Nu e ușor să fi profesor în ziua de astăzi, dar cu multă implicare și măiestrie didactică poți deveni acel profesor de care să își amintească

toată lumea.

În concluzie, menirea profesorului este de a „lumina”, de a educa generațiile pe care le are în față. De el depinde, în mare măsură, cum va arăta copilul de azi, adultul de mâine. Să fii profesor înseamnă să îți iubești meseria pentru care ai primit chemare și să faci tot ceea ce îți stă în putere pentru a „lumina” (educa) frumos tinerii din fața ta.

Educația ne unește! 5 octombrie - Ziua educației!

Georgiana Alexandra PĂUN, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr. 22 Sibiu

Educația reprezintă un proces de formare a omului iar viața din afara școlii trebuie să continue, să completeze, să consolideze și să desăvârșască opera educativă într-un adevărat comportament european.

Integrarea micilor școlari în activitățile de cunoaștere, înțelegere a unor fapte și fenomene din universul apropiat, în identificarea și rezolvarea unor probleme de poluare și degradare a mediului, are ca rezultat formarea unor convingeri și deprinderi de apărare, conservare și dezvoltare a mediului înconjurător – condiție de viață civilizată și sănătoasă.

Bazate pe cooperare și colaborare, diversitatea activităților

practice desfășurate cu elevii asigură asimilarea multor reguli de comportament care se constituie în elemente de bază în formarea unei educații europene a oamenilor de mâine.

Generațiile pe care le educăm și le instruiam acum în școală sunt generațiile care au avut ocazia să trăiască explozia internetului, forța telecomunicațiilor și să-și schimbe modul de gândire și de acțiune.

Educatorul este cadrul specializat, format și perfecționat distinct, care își desfășoară activitatea în instituții specializate, a cărui activitate se desfășoară într-un cadru planificat, organizat, structurat, urmărește anumite

obiective stabilite prin politica educațională și de învățământ, realizate eșalonat, progresiv, cu conținuturi și modalități specifice; îmbină formele de educație ale învățământului comun obligatoriu, cu cele potrivit particularităților individuale; contribuie la dezvoltarea personalității autonome și creative a elevilor și nu numai .

Din punct de vedere psihosocial, profesorul are rolul de a stimula copiii pentru o mai bună participare în procesul de învățare; de încurajare și stimulare în desfășurarea unor proiecte sau în luarea unor decizii; de ajutor în depășirea unor obstacole întâlnite pe parcursul procesului de învățământ; oferă proceduri și modele mai eficiente pe care elevii le pot utiliza pentru îmbunătățirea demersului instructiv; oferă consiliere și orientare atunci când este solicitat .

Sociologii atribuie roluri profesorului, conform statutului profesional stabilit și reglat normativ: organizator al procesului de învățământ; proiectează și planifică activitățile procesului de învățământ, organizează și coordonează activități, comunică, dirijează, controlează, evaluează și ameliorează; educator, contribuie la dezvoltarea personalității elevilor, urmărește obiectivele

stabilite prin politica educațională în curriculum, folosește conținuturi și procedee specifice pentru atingerea obiectivelor; partener al educației, deoarece desăvârșirea perfecționării nu există, perfecționarea se întregeste pe tot parcursul activității didactice - „o școală în care profesorul nu învață și el e o absurditate...” ; membru al consiliului profesoral, ia decizii cu privire la îmbunătățirea demersului educațional, atât la nivelul clasei, cât și al școlii .

Munca profesorului ca educator și manager este complexă, presupune cunoștințe suplimentare de psihologie, pedagogie, metodică managementului și nu numai, pentru desfășurarea în condiții optime a procesului educațional. De priceperea și talentul profesorului depinde ducerea la bun sfârșit a procesului educațional, încununat cu succesul rezultatelor obținute .

Consider că atât rolul de educator, cât și cel de manager, și implicit îmbinarea celor două, au ca scop îmbunătățirea demersului educațional, o dezvoltare liberă, integrală, armonioasă a tinerei generații, formarea unei personalități autonome și creative. Numai însușirea și folosirea cu măiestrie a acestor roluri ne vor ajuta să atingem idealurile propuse.

Menirea de a fi profesor

Adriana- Mădălina PRIȘCĂ, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr. 33 Sibiu

”Educația este cea mai puternică armă pe care o poți folosi pentru a schimba lumea” (Nelson Mandela).

Pomind de la acest motto a fi profesor înseamnă mai presus de orice o „artă”. Aparent o profesie simplă, banală, aceasta nu este totuși la îndemâna oricui. Pregătirea pentru a preda, pentru a-i învăța pe alții cum să învețe, este o operă niciodată încheiată și care implică multă răbdare, multe momente de incertitudine, de descurajare și multe ore de studiu. Însă, la capătul acestui drum te pot aștepta multe bucurii și satisfacții.

A fi profesor înseamnă a te ridica deasupra tuturor elevilor și, totuși, a te coboî la mintea lor. Un profesor bun este cel care știe să se pună la dispoziția copiilor, știe să simpatizeze, să le înțeleagă universul, să le sesizeze interesele care îi animă. El educă nu numai la catedră, în clasă ci în fiecare dintre momentele vieții sale personale. Cadrul didactic are menirea de a-l învăța pe copil, să-i transmită cunoștințe, să-i formeze deprinderi pe baza cărora să poată să se realizeze în viață.

Dorința de a deveni educatoare este încă de când eram copil, dragostea pentru copii a apărut însă în momentul în care am devenit și eu mamă. Așa am realizat mult mai bine și mai profund ce îmi dorește cu adevărat o mamă, un părinte pentru copilul său. Atunci am început să iubesc copilul cu adevărat. Amprenta asupra copilului

oricum ți-o pui, nu ai cum altfel. Sunt cinci ore petrecute pe zi cu ei, astfel menirea mea este să își păstreze autenticitatea, să aibă toți acele calități pe care fiecare părinte și le dorește pentru copilul său și anume: să fie ordonat, organizat, să fie punctual, responsabil, să vorbească frumos.

Educația timpurie înseamnă să răspunzi întrebărilor din privirea copilului, să îl lași să exploreze, să îl ajuți să descopere și să extindă universul în care trăiește, să nu refuzi nicio invitație la joacă și să ai în permanență în minte că pentru copil fiecare gest, al lui sau al tău, e o experiență de învățare care deschide viitorului adult o cale sau alta.

Concluzionez prin a preciza faptul că educația timpurie este șansa fiecărui copil pentru un start bun în viață.

Din culise ...

Laura Cristina RADU, profesor limba și literatura română, Colegiul Național „Octavian Goga” Sibiu

Mă gândesc că mereu mi-a fost drag să învăț. Probabil așa începe visul oricărui profesor, fără să știe, de mic. De asemenea, eram profesoară pe strada mea, cu copiii, în jocurile noastre...

Dar cum o fi lumea văzută prin ochii lor, a acestor oameni care ne însoțesc zi de zi, cale de ani, până la porțile lumii, îmbiindu-ne pe drum să ne servim din toate bunătățile aduse de ei: știință, deprinderi, purtări menite să ne facă cinste cândva?

Astfel, părinți și elevi, am dori să știți că noi, dascălii, ... :

... ne dorim și încercăm mereu să găsim limbajul potrivit pentru a fi ascultați, înțeleși și, dacă se poate, îndrăgiți de elevi.

... în timpul orelor și al pauzelor îi privim pe copii în ochi, le observăm reacțiile, îi corectăm sau îi laudăm, îi cunoaștem și apropierea de fiecare dintre ei, descoperirea lumii lor reprezintă pentru noi o sursă de emoții, de la bucurie și

însuflețire până la dezamăgire, tristețe și revoltă.

... suntem expuși, iar imaginea noastră este adesea distrusă în mod nedrept de mărturii false sau deformate despre noi, de suspiciunea părinților care și-au pierdut încrederea în seriozitatea noastră și de schimonosirea chipului nostru de care se ocupă cu atâta voluptate mass-media.

Sunt doar câteva gânduri din culisele acestei profesii ...

Gânduri de final ...

Venim pe lume de mai multe ori - de fiecare dată trăim suferința intrării într-o nouă piele, suntem orbiți de lumină prea multă, ne înfiorăm și căutăm hrană.

Așa s-a întâmplat în ziua nașterii noastre, mai apoi în prima zi de grădiniță, în cea dintâi zi de școală și, mai departe, în clipa ieșirii în lumea largă ... Mi-ar plăcea să cred că noi, profesorii, suntem mâinile care așază elevii în propria lor devenire.

Menirea de a fi profesor

Georgiana Mona SĂVESCU, profesor limba și literatura engleză, Colegiul Național „Octavian Goga” Sibiu

Menire, vocație, dedicare, acestea sunt cuvintele care definesc meseria cea mai nobilă dintre toate, aceea de dascăl. Un profesor cu har și vocație este acela care și-a găsit menirea și sensul prin meseria pe care o practică. Cu fiecare zi, săptămână, lună, modul, semestru, an școlar și generație de elevi, noi ne definim și ne completăm ca dascăli. Ne formăm și formăm minți, caractere, oameni. Acei oameni care se vor regăsi într-o zi în poziții importante în societate și care ne vor saluta cu bucurie căci le-am fost profesori. Aici intervine vocația, menirea, dedicarea. Aici eforturile noastre sunt răsplătite.

În mândria de a spune: „acest OM mi-a fost elev”, „acest OM a stat în bancă în clasa în care eu am dus menirea și vocația mea”, „i-am dăruit acestui OM atenția mea, cunoștințele mele și o părticică din mine de fiecare dată când am intrat la clasă”. Meseria aceasta are atâta frumusețe, cum nici o altă meserie nu are, iar martori ne sunt chiar elevii noștri, care ne încurajează zi de zi și ne răsplătesc eforturile cu reușitele lor. Mândria mea cea mai mare este să îi văd peste ani că și-au construit un viitor și

se gândesc cu drag la anii de școală.

„Nu sunt profesor, sunt cel care trezește iubirea de învățătură”, spunea Robert Frost, poet american cu viziune și har. Dacă reușim să facem asta pentru elevii noștri, atunci cu adevărat putem vorbi despre menirea de a fi dascăl, despre acea putere extraordinară de a oferi celorlalți un dar pe viață, cam în același fel în care un artist își creează opera. Cu sacrificii, cu dăruire, cu muncă susținută, dar cu imense satisfacții.

Se cade a încheia cu cuvintele lui Pablo Picasso: *”Sensul vieții este să-ți găsești chemarea. Iar scopul vieții este să te folosești de această chemare pentru a oferi celorlalți.”*

Menirea de a fi profesor

Ana Maria TOMA, profesor învățământ preșcolar, Grădinița cu PP nr. 14 Sibiu

Educația este fundamentul societății noastre, iar profesorii sunt artizanii esențiali ai acestui fundament. Ei nu sunt doar transmițători de cunoștințe, ci și ghizii care sculpează mințile tinerilor, pregătindu-i pentru un viitor de succes. Menirea de a fi profesor este mult mai complexă decât predarea materiei și examinarea elevilor. Este o vocație, o chemare de a influența și de a inspira, de a forma caractere și de a deschide orizonturi.

Un profesor devotat înțelege că educația nu se limitează la clasă sau la manuale. Este despre a cultiva curiozitatea și încrederea în sine în fiecare elev. Este despre a promova creativitatea și gândirea critică. Este despre a dezvolta empatie și înțelegere pentru diversitatea lumii în care trăim.

Mai mult decât atât, profesorii sunt modele de conduită și etică. Ei trebuie să ofere un exemplu pozitiv de integritate și respect, de conduită și etică. Ei trebuie să ofere un exemplu pozitiv de integritate și respect, formând astfel viitori cetățeni responsabili. Menirea lor este de a pregăti elevii pentru provocările vieții și de a-i încuraja să-și găsească propria vocație, să-și urmeze visurile și să-și îndeplinească potențialul.

Menirea de a fi profesor este de a fi un arhitect al viitorului. Profesorii au capacitatea și responsabilitatea de a modela lumea printr-o educație autentică și profundă. Ei pot să inspire, să susțină și să ofere instrumentele necesare pentru a face din tineri lideri ai lumii de mâine.

SECȚIUNEA II

Activități organizate ca exemple de bune practici

Workshop de multiplicare în PEDAGOGIA FRANZ KETT Bucuria de a fi eu însămi

Andrada Victoria MAIER, profesor metodic, Casa Corpului Didactic Sibiu

În perioada 03-04.10.2023 a avut loc workshop-ul de multiplicare în PEDAGOGIA FRANZ KETT Bucuria de a fi eu însămi, furnizat de către Casa Corpului Didactic Sibiu în parteneriat cu Grădinița cu Program Prelungit Agnita – Jud. Sibiu - director prof. Robu Zamfir Petronela și Monica Gomoescu - vicepreședintele Institutului pentru Pedagogia Franz Kett din România.

Workshopul la nivel de CCD a fost organizat și coordonat de doamna profesor metodist Andrada Maier, cu sprijinul doamnei director al Casei Corpului Didactic Sibiu, prof. Mirela Maria Iancu.

Invitată specială în cadrul acestei activități a fost doamna Monica Gomoescu - vicepreședintele Institutului pentru Pedagogia Franz Kett din România, care le-a prezentat cadrelor didactice participante activități inovative care vizează anumite competențe specifice de aplicare a pedagogiei Franz Kett în procesul instructiv-educativ din grădiniță.

Cadrelor didactice participante au fost foarte încântate și au mărturisit că așteaptă cu nerăbdare să aplice ceea ce au învățat în cadrul acestui minunat workshop.

Atelierul de creație „Marionetele prind viață în lumea magică a basmelor”

Andrada Victoria MAIER, profesor metodist, Casa Corpului Didactic Sibiu

Casa Corpului Didactic Sibiu a găzduit în luna noiembrie Atelierul „Marionetele prind viață în lumea magică a basmelor”, organizat și coordonat de doamna profesor metodist al Casei Corpului Didactic Sibiu - Andrada Maier.

Atelierul de creație a fost desfășurat pe parcursul a două zile (27-28.11.2023) și s-a bucurat de prezența doamnei director - prof. Anca Igna și a doamnei Cătălina Dobrin - prof. înv. preșcolar.

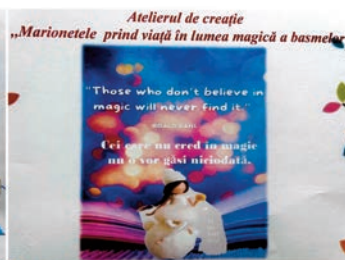
SECȚIUNEA II :Activități organizate

Acestea au abordat cu ingeniozitate, următoarele teme:

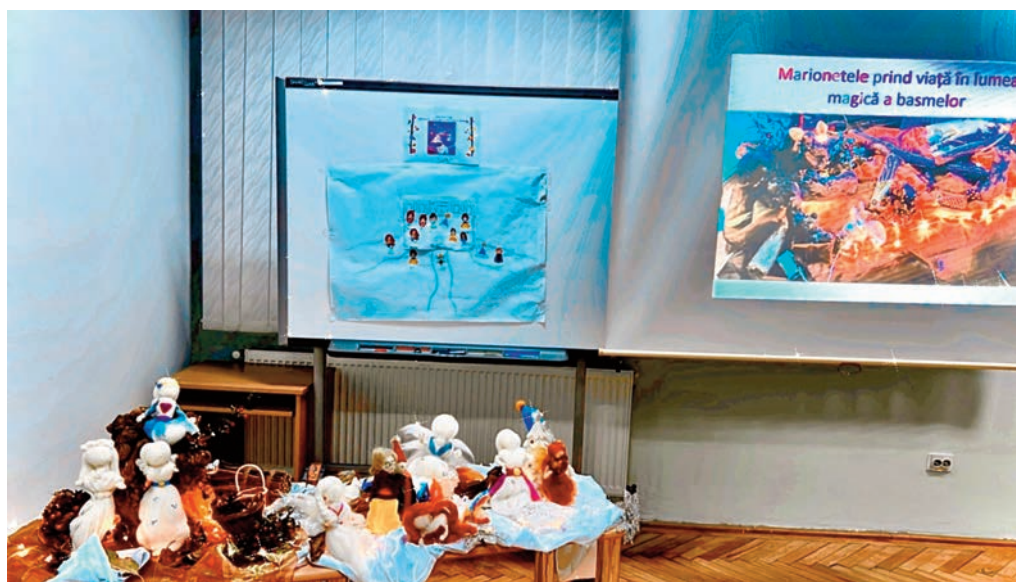
1. "Tehnici de storytelling și conectare în educația timpurie."

2. "Tehnica de confecționare a marionetelor prin împâslire."

În organizarea acestei activități minunate ne-a susținut doamna director al Casei Corpului Didactic, prof. Mirela Maria Iancu.

Cadrele didactice participante din învățământul preșcolar au dat dovadă de implicare și creativitate, atelierul desfășurându-se într-o atmosferă veselă, relaxantă și caldă!

Activități organizate de către bibliotecile școlare în luna decembrie 2023 - Exemple de bune practici -

Maria PITARIU, bibliotecar, Casa Corpului Didactic Sibiu

Luna decembrie ne permite să pășim încă din prima zi cu activități omagiale, marcând Ziua Națională a României dar și să o finalizăm petrecând cu ocazia Nașterii Mântuitorului.

Așadar, este o lună ofertantă din punct de vedere al activităților și al diversității acestora.

Bibliotecile din unitățile de învățământ

preuniversitar au organizat, ca de obicei, diverse momente cultural-artistice care au marcat evenimentele amintite mai sus.

Astfel, cu ocazia Zilei Naționale a României, în biblioteca Liceului Teoretic "Constantin Noica" Sibiu s-a desfășurat activitatea creativ-artistică "Cum se vede din clasă România mea frumoasă!", coordonată de bibl. Daniela Badea și prof. înv. primar Nicoleta Nicolae.

În cadrul acestei activități, elevilor CP A li s-au prezentat informații despre istoria unirii celor trei Țări Române și s-au lecturat mărturiile din documentele vremii ale unor participanți la evenimentul din 1 Decembrie 2018 de la Alba Iulia. Activitatea Cum se vede din clasă, România mea frumoasă s-a finalizat cu realizarea unor desene viu colorate, expuse în biblioteca școlii.

La Liceul Tehnologic "Johannes Lebel" Tâlmăciu, elevii au confecționat un afiș special dedicat evenimentului Marii Uniri și au realizat în CDI un puzzle care la final a

**105 ani de la Marea Unire
din 1918**

**Regii României Mari
Regele FERDINAND I
Regina MARIA**

Înfăptuirea României Mari este o lecție despre curaj, sacrificiu, perseverență și unitate. Să privim în trecut cu recunoștință, iar în viitor cu speranță și cu credință în Dumnezeu!

***La mulți ani, români de pretutindeni!
La mulți ani tuturor celor care vorbim,
simțim și visăm românește!***

reliefat România întregită.

De asemenea, s-a organizat și o expoziție de carte cuprinzând tematica Marii Uniri.

SECȚIUNEA II :Activități organizate

În holul mare al Casei Corpului Didactic s-au expus extrase xerox din ziarele vremii, exemplificând impactul pe care l-a avut în epocă marele eveniment. Astfel, s-au scris sute de telegrame și zeci de articole în presa națională și internațională, texte în care se simțea solidaritatea și adeziunea la hotărârile adunării.

Ziarul "Dacia" din București remarca în articolul Unirea Ardealului cu România: "Știam că va veni. Așteptam numai ceasul binecuvântat când acest măreț act național să iasă la lumină, împins ca de puterea legilor eterne ce conduc răsăritul Soarelui. Ardealul s-a aruncat în brațele patriei-mame. Peste o sută de mii de feciori și bărbați, înfățișînd poporul acela robust crescut în leagănul munților și-au contopit glasurile într-o singură voință, care e însuși instinctul de solidaritate al sîngelui românesc. Știam că așa are să fie! Sufletul acela în cuptorul robiei milenare, sufletul acela năvalnic și vijelios din care au țîșnit revoltele mîndriei naționale, care a sîngerat pe viață, a gemut în lanțuri, a inundat cîmpia memorabilă a Blajului, a îngenuncheat în mucenicii legendari ai idealului, sufletul acelora care a strălucit apoi în anii luminoși, apostoli ai latinității noastre nobile, a biruit peste vecii vecilor."

După o perioadă de 2 săptămâni de studiu, biblioteca a devenit din nou locul unde elevii s-au întâlnit pentru a confecționa diverse materiale decorative și pentru a întâmpina într-o atmosferă veselă și primitoare Crăciunul.

Astfel, în biblioteca Liceului "Constantin Noica" s-au confecționat felicitări care ulterior au fost etalate la panou

și s-au completat, de către utilizatorii bibliotecii, pe bilețele, ce dorințe au de Crăciun în cadrul activității Ce îți dorești de Crăciun? - o activitate în care elevii își deschid sufletele și își împărtășesc dorințele și speranțele.

Crăciunul nu ar putea să existe fără colinde. În acest sens, elevii de la Colegiul Tehnic Cibinium Sibiu au interpretat colinde, organizând un adevărat spectacol cu sonorizare adecvată și acompaniament instrumental.

Casa Corpului Didactic Sibiu a organizat o expoziție de desene, decorațiuni și felicitări, având ca temă principală CRĂCIUNUL. Expoziția s-a desfășurat în perioada 7 dec. 2023 - 7 ian. 2024 în holul mare al instituției.

Cadrele didactice de la 12 școli s-au înscris la activitate și au adus în perioada 7-15 dec. 2023 la Biblioteca CCD exponate realizate împreună cu elevii.

Condițiile de participare au fost :

- Maximum 10 exponate per clasă
- Obiectele pot fi personalizate printr-o etichetă alăturată (Numele, clasa, școala)

Numărul elevilor participanți a depășit 100, aceștia dovedindu-și măiestria la lipit, desenat, colorat, decupat, îndoit dar și imaginația și spiritul practic, folosind la unele decorațiuni doar materiale reciclabile.

Obiectele au respectat tematica expoziției (și anume, Crăciunul) unele chiar având instalații de beculi funcționale.

Desenele, realizate pe nivele de vârstă, au surprins bucuria cu care ei, copiii, așteaptă venirea Crăciunului și implicit a lui Moș Crăciun cu cadouri.

Diversitatea și coloristica exponatelor au încântat ochii celor care traversau holul și le-au amintit că este important să dăruiești de Crăciun, să împodobești casele și să te bucuri.

Tulburări de limbaj

Alina BOTEI, profesor învățământ primar, Școala Gimnazială „Regina Maria” Sibiu

La început, copilul învață exprimarea cuvintelor prin imitație și prin joc. Ulterior, odată cu formarea propozițiilor, acesta respectă regulile gramaticale printr-un simț al limbii, care influențează evoluția și învățarea limbajului. Mediul social și cultural al familiei ocupă un rol esențial în stimularea achiziției și folosirea adecvată a limbajului, iar de la vârsta de 3 ani intervine influența modelatoare a grădiniței, apoi cea a școlii.

Un număr tot mai mare de copii întâmpină dificultăți sau întârzie să prezinte un simț al utilizării corecte a limbajului, activitate de comunicare care implică folosirea limbii. Lipsa de stimulare prin intermediul poveștilor citite din cărți, precum și înlocuirea lor cu variante video, traduse eronat în limba română, prezintă modele verbale deficitare. De asemenea, rostirea neadecvată a cuvintelor de către interlocutor, dar și necorectarea copilului în momentul folosirii greșite a cuvintelor sau propozițiilor duce la însușirea incorectă a cuvintelor rostite și scrise.

„Întârzierile de limbaj au manifestări tardive a structurilor lingvistice, a imposibilității de a exprima forme de limbaj evaluate, specific vârstei cronologice a subiectului, limite la utilizarea unui vocabular sărac, formulare deficitare sub aspect fonologic și semantic, înregistrarea unor progrese reduse în înțelegerea comunicării și în achiziția limbajului etc.” (R.Leca, 2015 apud E. Verza, 2009)

Prin tulburările de limbaj oral sau scris, copilul poate avea repercursiuni asupra dezvoltării cognitive, asupra performanțelor școlare și asupra integrării lui în familie,

instituții educative, societate. Terapia logopedică ocupă un rol esențial în corectarea tulburărilor de limbaj, identificând și distribuind resurse, instrumente, tehnici și strategii de dezvoltare pentru copii, în colaborare cu părinții și dascălii acestora, în sfera afectiv-motivațională, psihomotrică și cognitivă, din cadrul structurii de personalitate.

Cele mai multe tulburări de limbaj se întâlnesc sub următoarele forme:

1 În limbajul oral:

- imposibilitatea pronunției/articulării unuia sau mai multor sunete;
- pronunțarea defectuoasă sau imprecisă a unuia sau mai multor sunete;
- omisiunea din vorbire a unuia sau mai multor sunete;
- înlocuirea unui sunet cu perechea sa sau cu un alt sunet, considerat de copil ca apropiat cu cel înlocuit;
- repetiția unui sunet sau a unor silabe, aflate la începutul sau în interiorul unor cuvinte;
- blocarea sau împotmolirea în pronunțarea unor sunete sau silabe;
- deprecierea ritmului și fluentei vorbirii;
- apariția unor tulburări de rezonanță hipo- sau hipernazală;
- instalarea unor ticuri în timp ce încearcă să vorbească;
- apariția unor sunete parazite menite să suplinească sau să ajute pronunția corectă a următoarelor tulburări de voce.

SECȚIUNEA II :Activități organizate

Un profesor bun este ca o lumânare. Se consumă pentru a lumina calea pentru alții. – Mustafa Kemal Atatürk

Bibliografie:

1. Badea C. Hațegan, D.A.Talaș, (2016), Fluența verbală. Direcții teoretice și aplicații psihopedagogice,

Editura Argonaut, Cluj-Napoca

2. Crișan A., M.Șerban, R.Rus, C.Recorean, (2009), Să cunoaștem și să prevenim tulburările de limbaj la preșcolari, Editura Magister, Sibiu

3. Leca R., (2015), Tulburări de limbaj întâlnite la preșcolari, Revista de psihologie, <https://ultrapsihologie.ro/2015/09/19/tulburari-de-limbaj-intalnite-la-prescolari/>

4. Nicolau O., (2022), Logopedie: ce este și cum poate ajuta un logoped pentru copii, <https://www.reginamaria.ro/articole-medicale/logopedie-ce-este-si-cum-poate-ajuta-un-logoped-pentru-copii>

5. Rogoza A., (2024), Tulburările limbajului scris și citit, https://www.sfatulmedicului.ro/clinici/cabinet-logopedic-andu_177/articole/tulburarile-limbajului-scris-si-citit-i_324

CUPRINS

NR. 38 OCT -DEC 2023

SECȚIUNEA I - 5 Octombrie- Ziua Educației

Condamnați la nemurire <i>Mirela-Maria IANCU</i>	1
Menirea de a fi profesor <i>Liliana TECA</i>	2
Cadrul didactic - campion pentru elevii săi <i>Nicoleta Maria RUSU</i>	2
Profesorul din România <i>Georgiana-Maria BĂLĂNOIU</i>	3
Menirea de a fi profesor <i>Nicoleta ANGHEL</i>	4
A fi profesor într-o lume de provocări <i>Georgeta-Ilinca CHIȘU</i>	4
Menirea de a fi profesor <i>Simona POPA</i>	5
Educatorea ideală <i>Simina DĂNCILĂ</i>	5
Menirea de a fi profesor <i>Mariana-Eugenia CHIRHOC</i>	6
Menirea de a fi profesor <i>Monica DECEAN</i>	7
Vocația de dascăl <i>Gabriela JUGAR</i>	7
Menirea de a fi profesor <i>Alemănuța TOADER</i>	8
Educația ca misiune <i>Roxana-Minodora COZMA</i>	8
Menirea de a fi profesor <i>Maria-Elena ANDREI</i>	9
A fi DASCĂL <i>Anița CUCER</i>	9
Menirea de a fi profesor <i>Anca-Cristina TOADER</i>	10
Menirea de a fi profesor <i>Maria COSTEA</i>	11
Profesor - sculptor pentru elevii săi <i>Carmen-Camelia FIRU</i>	11
Menirea de a fi profesor <i>Alexandra-Maria DINU</i>	12
Menirea de a fi profesor <i>Cătălina DOBRIN</i>	12
O primă zi ... din viața mea! <i>Cristina Gabriela FOGOROȘ</i>	13
Menirea de a fi profesor <i>Alina Simona HOARĂ</i>	13
Despre profesorul/ elevul ideal <i>Luminița Elena RADU</i>	13
Menirea de a fi profesor <i>Alexandra HOLIRCA, Andreea CUȘNIR</i>	15
Calitățile unei bune educatoare <i>Doina IONIȚĂ</i>	15
Menirea de a fi profesor <i>Cristina Diana MAIOR</i>	16
Educatorul- o artă a lumii <i>Maria Denisa MESIA</i>	16
Menirea de a fi profesor <i>Alexandra Doina PETRIȘAN</i>	17

SECȚIUNEA I - 5 Octombrie- Ziua Educației

Darul de a fi profesor <i>Cristina Maria MICU</i>	17
Menirea de a fi profesor <i>Ioana Paula SASU</i>	18
Excelența sa, Dascălul <i>Daniela MUNTEAN-CIOPLEA</i>	18
Menirea de a fi profesor <i>Teodora NEGURĂ</i>	19
Educația ne unește! 5 octombrie - Ziua educației! <i>Georgiana Alexandra PĂUN</i>	19
Menirea de a fi profesor <i>Adriana- Mădălina PRIȘCĂ</i>	20
Din culise ... <i>Laura Cristina RADU</i>	21
Menirea de a fi profesor <i>Georgiana Mona SĂVESCU</i>	21
Menirea de a fi profesor <i>Ana Maria TOMA</i>	22
SECȚIUNEA II - Activități organizate	
Workshop de multiplicare în PEDAGOGIA FRANZ KETT <i>Andrada Victoria MAIER</i>	22
Atelierul de creație „Marionetele prind viață în lumea magică a basmelor” <i>Andrada Victoria MAIER</i>	23
Activități organizate de către bibliotecile școlare în luna decembrie 2023 - Exemple de bune practici <i>Maria PITARIU</i>	25
Tulburări de limbaj <i>Alina BOTEI</i>	27

Revista MAGISTER

este o publicație a editurii MAGISTER a Casei Corpului Didactic Sibiu.

550020 Sibiu Str. Turismului, Nr. 15

Tel./fax 0269/230259

www.ccdsibiu.ro

edituramagister18@gmail.com

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Director

Mirela-Maria Iancu

Responsabil editură

Maria Pitariu

Profesori metodiști

Sanda Stanciu, Andrada Maier, Alina Botei

Informatician

Alexandru Grovu

ISSN 2784-3890

ISSN-L 2784-3890